

**Protokół posiedzenia nr 6 Rady Naukowej Dyscypliny Nauki Prawne
w dniu 28 czerwca 2021 roku**

Przewodniczący Rady Naukowej Dyscypliny Nauki Prawne prof. dr hab. Robert Grzeszczak otworzył zdalne posiedzenie Rady i powitał zgromadzonych.

Przewodniczący sprawdził kworum przez odczytanie listy obecności, prosząc o zgłoszenie obecności przez poinformowanie o tym przy włączonej kamerze i mikrofonie. Z Biura Rad Naukowych w posiedzeniu uczestniczyła mgr Natalia Paradowska. Nieobecność na posiedzeniu zgłosił prof. dr hab. Adam Bosiacki, dr hab. Piotr Bogdanowicz, dr hab. Beata Kozłowska-Chyła, dr hab. Krzysztof Koźmiński, dr hab. Tadeusz Zembruski, prof. UW, dr Aleksander Grebieniow, dr Eliza Maniewska. Przewodniczący poinformował, że w posiedzeniu będzie uczestniczył dr hab. Michał Raczkowski – sekretarz komisji habilitacyjnej powołanej w sprawie nadania lub odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego dr. Maciejowi Sokołowskiemu.

Podobnie jak na poprzednich posiedzeniach zdalnych, wszystkie głosowania na posiedzeniu odbywały się przez zamieszczenie na czacie linku do danego głosowania, następnie zarządzano głosowanie. Przewodniczący upewniał się, czy ktoś potrzebuje wydłużenia czasu głosowania, a w razie niezgłoszenia takiej potrzeby zarządzał zamknięcie głosowania i ogłaszał jego wynik obliczony automatycznie przez program Ankieter. Zanim Przewodniczący zarządził głosowanie w sprawie przyjęcia porządku obrad, poinformował, w jaki sposób będzie procedowany punkt 5 porządku obrad (Przyjęcie uchwały w sprawie ustalenia kryteriów oceny osiągnięć naukowych nauczycieli akademickich deklarujących przynależność do dyscypliny nauki prawne). Poinformował także, że w punkcie 22 (Sprawa wyznaczenia recenzentów oraz członków komisji egzaminacyjnych w przewodzie doktorskim – mgr Włodzimierz Rojek) i 23 (Sprawa wyznaczenia recenzentów oraz członków komisji egzaminacyjnych w przewodzie doktorskim – mgr Artur Pietryka) porządku obrad będą dwie zmiany, spowodowane tym, że Stała Komisja Doktorska nr 3 przedwcześnie zwróciła się do Rady o wyznaczenie komisji egzaminacyjnych w przewodach doktorskich mgr. Włodzimierza Rojka i mgr. Artura Pietryki – w obu sprawach Rada wyznaczy jedynie recenzentów. Powiedział także, że przed głosowaniem w punkcie 20 (Sprawa wyznaczenia recenzentów oraz członków komisji egzaminacyjnych w przewodzie doktorskim, a także zmiana przedmiotu egzaminacyjnego w przewodzie doktorskim – mgr Piotr Rysiak) wyjaśni dokładniej szczegóły głosowania.

Za pośrednictwem czatu dr hab. Wojciech Brzozowski, prof. UW napisał: „A przy okazji gratulujemy Maciejowi Bernattowi przegłosowania przez Senat UW jego wniosku profesorskiego!”. Do gratulacji na czacie przyłączyli się dr hab. Dorota Pudzianowska, dr hab. Maria Nowak, dr hab. Wojciech Machała, dr hab. Dagmara Woźniakowska-Fajst, dr hab. Piotr Rylski, prof. UW.

Następnie przystąpiono do głosowania za pośrednictwem systemu Ankieter w sprawie przyjęcia porządku obrad. Za przyjęciem porządku obrad było 28 osób, 0 osób było przeciw, 0 osób wstrzymało się od głosu.

Przewodniczący przeszedł do kolejnego punktu porządku obrad – przyjęcia protokołu z 7 czerwca br. Zwrócił się do członków Rady z pytaniem, czy mają uwagi do protokołu. Wobec

UNIWERSYTET WARSZAWSKI

Rada Naukowa Dyscypliny Nauki Prawne

braku uwag, zarządził głosowanie. Za przyjęciem protokołu było 27 osób, przeciw 0 osób, wstrzymało się od głosu 0 osób.

Następnie Przewodniczący przeszedł do kolejnego punktu porządku obrad – informacji Przewodniczącego. Poinformował, że dr hab. Maciej Bernatt został profesorem Uniwersytetu Warszawskiego. Złożył gratulacje prof. Bernattowi. Przy okazji przekazał, że Prezydium chciałoby ujednoczyć formę, w jakiej zapisuje się przy nazwisku „prof. ucz.”: ustawodawca przewidział stanowisko profesora uczelni, ale uczelnia powinna zapełnić „ucz.” skrótem swojej nazwy. Następnie pogratulował dr. Maciejowi Sokołowskiemu uzyskania stypendium Ministra Edukacji i Nauki dla wybitnych młodych naukowców. Przekazał, że dr hab. Dobrochna Bach-Golecka została współpracowniczką dwóch grantów badawczych. Przewodniczący zwrócił się do członków Rady o przesyłanie informacji na temat grantów, aby można było te informacje przekazywać podczas posiedzenia.

Następnie Przewodniczący przekazał głos Zastępcy – dr. Aleksandrowi Jakubowskiemu, który powiedział, że Rada Doskonałości Naukowej, odnosząc się do uchwały RND Nauki Prawne w sprawie wyznaczenia podczas posiedzenia w dniu 26 kwietnia członków komisji habilitacyjnej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr Aleksandrze Nowak-Grucy przesłała pismo, w którym zakwestionowała potrzebę wyznaczenia członków komisji habilitacyjnej przez RND Nauki Prawne, przyjmując, że postępowanie toczy się na gruncie przepisów poprzedniej ustawy, tj. o stopniach i tytule. Rada Doskonałości Naukowej wskazała, że nie powoła wyznaczonych przez Radę osób, ponieważ uważa, że przyczyną uchylenia uchwały Rady WPiA Uniwersytetu Śląskiego jest kwestia formalna. Rzecz jednak w tym, że lektura zarzutu i lektura całości akt sprawy wskazuje, że Habilitantka podnosiła liczne zastrzeżenia, w tym dotyczące bezstronności, także członków komisji, a jedną z przyczyn, która choć nie jest uwzględniona w uchwale Centralnej Komisji, ale była podnoszona i istotnie wybrzmiewała w całokształcie sprawy, były zastrzeżenia do jednego z członków komisji habilitacyjnej. Przepisy ustawy o stopniach i tytule naukowym wyraźnie wskazują, że troje członków komisji habilitacyjnej powinno być wyznaczonych z podmiotu prowadzącego postępowanie. Zaakceptowanie sytuacji, którą prezentuje Rada Doskonałości Naukowej, czyli przyjęcie, że Rada ta nie wyznaczy członków zaproponowanych przez Radę Dyscypliny

i pozostaną członkowie z Uniwersytetu Śląskiego, mimo że postępowanie prowadzi RND Nauki Prawne Uniwersytetu Warszawskiego, może prowadzić do wadliwości uchwały naszej Rady. Bardzo prawdopodobne, że gdyby w takim przypadku nie została podjęta uchwała o nadaniu stopnia doktora habilitowanego, i Habilitantka odwołałaby się do Rady Doskonałości, a później poszła do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, to by ponownie w WSA wygrała. Wcześniej już wygrała sprawę dotyczącą przewlekłego prowadzenia postępowania. Z drugiej strony możemy podjąć pewną perswazję w stosunku do Rady Doskonałości Naukowej, aby jednak naświetlić zagrożenie, jakie wiąże się z utrzymaniem stanowiska tej Rady, ponieważ jest tu pewna sprzeczność wewnętrzna. Rada Doskonałości Naukowej twierdzi bowiem, że uchylili uchwałę nie z przyczyn merytorycznych, tylko czysto formalnych (niewłaściwie przeprowadzono głosowanie), rzecz jednak w tym, że w takiej sytuacji nie przekazuje się sprawy do innego podmiotu. A to zrobiła Rada Doskonałości

UNIwersytet Warszawski

Rada Naukowa Dyscypliny Nauki Prawne

Naukowej. Kończąc wypowiedź, Zastępca Przewodniczącego powiedział, że sprawa będzie przedmiotem korespondencji i zostanie omówiona na posiedzeniu wrześniowym.

Drugą kwestią, którą poruszył Zastępca Przewodniczącego, było zarządzenie nr 98 Rektora UW z dnia 18 czerwca 2021 r. w sprawie funkcjonowania Uniwersytetu Warszawskiego w stanie epidemii COVID-19. Uniwersytet wraca do pracy stacjonarnej, są jednak pewne wyjątki. Rady Dyscypliny, komisje egzaminacyjne w przewodach doktorskich i postępowaniach w sprawie nadania stopnia doktora, w przypadku kolokwii habilitacyjnych – tu wiodący jest tryb stacjonarny.

(<https://monitor.uw.edu.pl/Lists/Uchway/Attachments/5930/M.2021.172.Zarz.98.pdf>)

Należy zwrócić uwagę na par. 6 i 7 zarządzenia. W nich przewidziany jest wyjątek, ale na formę zdalną wyrazić zgodę powinna osoba zainteresowana (doktorant, habilitant) oraz Przewodniczący Rady Naukowej Dyscypliny. To powinny być jednak przypadki ekstraordynaryjne. W tym kształcie normatywnym ewentualne kontynuowanie obron zdalnych rodzi ryzyka. Zwrócić należy uwagę, że w przypadku tych czynności, które są z udziałem zainteresowanych nadaniem stopnia, forma jest albo zdalna, albo stacjonarna. Forma hybrydowa dotyczy tylko posiedzeń bez udziału osoby trzeciej, czyli posiedzeń, których ewentualna wadliwość zasadniczo nie powinna rzutować na uchwałę o nadaniu lub odmowie nadania stopnia lub wystąpienia o nadanie lub odmowę nadania stopnia naukowego.

Głos zabrał dr hab. Karol Karski, prof. UW, który powiedział, że nie rozwiązano problemu polegającego na tym, że zobowiązuje się członków Rady do uczestniczenia w posiedzeniach stacjonarnych wraz z osobami, które nie zostały zaszczepione. Ubolewa nad tym, że zarządzenie Rektora zostało wydane bez konsultacji. Drugą kwestią, którą poruszył prof. Karski, była sprawa sfinansowania przez Uniwersytet kosztów, jakie ponieśli pracownicy korzystający w czasie pracy zdalnej z prywatnego sprzętu komputerowego, z energii elektrycznej. Przypomniał, że w kodeksie pracy jest cały rozdział poświęcony telepracy.

Przewodniczący powiedział, że to ważne zagadnienia, choć zajmować się nimi powinna Rada Dydaktyczna.

Za pośrednictwem czatu dr Jowanka Jakubek-Lalik napisała: „Szanowny Panie Przewodniczący, a czy wrześniowe obrady nie powinny być stacjonarne – zgodnie z par. 6?”

Dr Jakubowski odpowiedział: „Potwierdzam, że w przypadkach z par. 6 zarządzenia o wyborze trybu zdalnego – zamiast zakładanego stacjonarnego – decyduje przewodniczący komisji (rady) np. komisji doktorskiej czy habilitacyjnej, bez potrzeby porozumiewania się z przewodniczącym Rady. Par. 7 jest przepisem szczególnym – dotyczy bowiem form z udziałem osoby ubiegającej się o stopień (obrony, egz.) – i tutaj już nie ma opcji formy hybrydowej, zaś tryb zdalny należy ustalić tak z kandydatem do stopnia, jak i z przewodniczącym Rady”.

Prof. Grzeszczak: „Co do sprawy zdalności / stacjonarności posiedzenia wrześniowego – niestety stan jest niepewny, jestem zwolennikiem trybu zdalnego jeszcze we wrześniu. Wrócimy do sprawy w wolnych wnioskach. Aczkolwiek, tak jak pisała pani dr Jakubek-Lalik – tak, z treści zarządzenia wychodzi stacjonarność posiedzenia”.

Dr Jakubek-Lalik: „Rozumiem, dziękuję. Odczytuję par. 6 jako domyślność pos. stacjonarnego, a tylko w wyj. przypadkach online – ale tak jak pisze Pan Przew., nie wiadomo jaka będzie sytuacja”.

UNIwersytet Warszawski

Rada Naukowa Dyscypliny Nauki Prawne

Zanim Przewodniczący Rady przeszedł do kolejnego punktu porządku obrad, przeprosił prof. dr hab. Krystynę Szczepanowską-Kozłowska, dr. hab. Wojciecha Machała i dr. hab. Łukasza Żelechowskiego, bezpośrednio dotkniętych postawą Rady Doskonałości Naukowej w sprawie dr Aleksandry Nowak-Grucy.

Prof. Machała odpowiedział za pośrednictwem czatu: „Szanowny Panie Przewodniczący, Robercie, bardzo doceniam, ale zarazem nie wziąłem stanowiska RDN do siebie. W sumie RDN ma z jednej strony rację, z drugiej – nie ma. W postępowaniu habilitacyjnym dr Nowak-Grucy Habilitantka nie kwestionowała uchwały komisji, ale późniejsze etapy postępowania. Tylko że w takiej sytuacji nie należało przekazywać sprawy naszej Radzie; a skoro sprawa została przekazana, to z wszystkimi konsekwencjami, na co Prezydium słusznie zwraca uwagę”.

Następnie Przewodniczący przeszedł do kolejnego punktu porządku obrad – przyjęcia uchwały w sprawie ustalenia kryteriów oceny osiągnięć naukowych nauczycieli akademickich deklarujących przynależność do dyscypliny nauki prawne. Przekazał prowadzenie dr hab. Patrycji Grzebyk, prof. UW. Zastępczyni Przewodniczącego przypomniała, że członkowie Rady otrzymali projekt uchwały wcześniej niż na siedem dni przed terminem posiedzenia i mieli możliwość zgłaszania poprawek. Z tej możliwości skorzystały następujące osoby: dr hab. Michał Bitner, który zebrał głosy ze swojego środowiska, dr Witold Borysiak, dr hab. Dorota Dzienisiuk, dr hab. Wojciech Machała, dr hab. Maria Nowak i dr Jarosław Turłukowski. Członkowie Rady otrzymali wskazane poprawki w materiałach na posiedzenie. Zastępczyni Przewodniczącego zwróciła się do członków Rady z prośbą, aby otworzyli przesłaną tabelę z poprawkami, ponieważ ułatwi to przeprowadzenie głosowań. Wyjaśniła, że zespół spotkał się ponownie i wskazał, które poprawki rekomenduje, a których nie rekomenduje, biorąc pod uwagę spójność uchwały oraz zdanie zespołu. W imieniu Prezydium wyraziła wdzięczność zespołowi za poświęcony czas i włożony wysiłek. Wyjaśniła zasady głosowania nad poprawkami.

Głos zabrał prof. Karski, który powiedział, że nabrał pewnej wątpliwości, na ile Rada powinna ustalać kryteria wiążące komisję oceniającą, ponieważ komisja oceniająca jest organem ustawowym, a nasza Rada jest organem statutowym Uniwersytetu Warszawskiego. Przyjęcie przez Radę tego typu rozwiązań sprowadzi komisję oceniającą do roli kalkulatora. Zapytał, czy to będzie ocena dokonywana przez komisję oceniającą, tak jak wymaga tego ustawa, czy nie; Rada ma określić kryteria. Prof. Karski wyraził wątpliwość, czy określeniem kryteriów jest ustalenie, z dokładnością do jednego punktu, za co się punktuje.

Zastępczyni Przewodniczącego zauważyła, że kwestie prawne były już wyjaśniane na poprzednich posiedzeniach, inne Rady Dyscyplin na Uniwersytecie Warszawskim już przyjęły kryteria. Przypomniała, że zadaniem Rady jest przyjęcie uchwały, członkowie Rady mieli możliwość zgłaszania poprawek, przeprowadzono szereg głosowań kierunkowych. Jest sprawą komisji, jak te kryteria będą stosowane.

Dr hab. Katarzyna Myszone-Kostrzewa, prof. UW, odnosząc się do wypowiedzi prof. Karskiego zauważyła, że zaszło pewne nieporozumienie: prof. Karskiemu nie chodziło o kryteria jako takie, bo oczywiste jest, że przepisy prawa tego wymagają, natomiast chodziło o przyporządkowanie punktów. Wątpliwość powstała dlatego, że przyporządkowanie do

kryteriów punktów oznacza, że proponujemy jednocześnie ocenę, a więc nie tylko wskazujemy czynniki, które stanowią podstawę oceny, ale tym samym dokonujemy oceny.

Zastępczyni Przewodniczącego odpowiedziała, że ta kwestia została wyjaśniona przez prof. dr. hab. Marka Zubika, wątpliwość, w jakim stopniu kryteria mają być silnie wiążące dla komisji, mieli także członkowie zespołu. Prezydium zdaje sobie sprawę, że komisja powinna mieć pewną elastyczność w przyjmowaniu oceny. Punktacja jest o tyle pomocna dla Rady, że zgodnie z zarządzeniem Rektora, Rada Dyscypliny powinna zaopiniować osiągnięcia naukowe pracowników. Istniała obawa, że gdy pod koniec roku otrzymamy ponad 100 ankiet, trudno będzie je zaopiniować, nie mając jasnych kryteriów punktowych.

Prof. Zubik powiedział, że komisja miała tę świadomość i nawet wprost na poprzednim posiedzeniu zostało to wyjaśnione. Przypomniał, że obowiązuje zarządzenie nr 33 Rektora, które przesądziło wiele elementów projektu uchwały. Należało wziąć pod uwagę ustawę, statut, kryteria, które trzeba określić, ale także to, że jest pięciopunktowa skala narzucona przez Rektora. Starano się wypośredkować wszystkie elementy. Prof. Zubik przypomniał, że w zarządzeniu nr 33 Rektora jest zaznaczone, że Rektor w odrębnym zarządzeniu określi szczegółowe kryteria.

Zastępczyni Przewodniczącego zarządziła głosowanie nad poprawkami. Zaproponowała, aby osoby chcące zabrać głos w sprawie poprawek zgłaszały się podczas głosowań nad poszczególnymi poprawkami.

W sprawie głosowania numer 2 głos zabrał prof. Machała, którego zdaniem dwa punkty za publikację w czasopiśmie, które ma np. 20 punktów (zaznaczył, że takich jest wiele i to wiodących w dziedzinie) jest punktacją zaniżoną. Zdaniem prof. Machały 5 punktów byłoby właściwe. Zastępczyni Przewodniczącego odpowiedziała, że byłaby to nowa poprawka. To, co należy teraz przegłosować, jest tak naprawdę zwiększeniem liczby punktów, w poprzedniej wersji projektu uchwały za taką publikację było 0 punktów. Zwróciła się do prof. Machały z pytaniem, czy zgłasza formalnie nową poprawkę, prof. Machała potwierdził.

Zastępczyni Przewodniczącego powiedziała, że po zakończeniu głosowań nad poprawkami zostanie przygotowane głosowanie nad zgłoszoną poprawką.

Prof. Zubik przypomniał, że podczas ostatniego posiedzenia z trzech wersji wybrano jedną, właśnie tę, która jest w tym projekcie zmieniana. Wyjaśnił, że nie chodzi o to, że jeśli pod literą „a” wskazano dwa punkty, to za publikację otrzymuje się dwa punkty, tylko dla dokonania przeliczenia dorobku naukowego na punkty stosujemy co do zasady listę ministerialną. Jeśli dobrze rozumie poprawkę prof. Machały, to powinna być poprawką do punktu 1.2, a nie do punktu 1.1. Prof. Zubik zaznaczył, że tabela, którą zmieniamy jest oparta na innej filozofii, to jest zsumowanie dorobku, natomiast istotą poprawki, nad którą jest głosowanie, jest podniesienie wymagań wobec pracowników. Do czegoś innego prowadzi ta poprawka. To, na co prof. Machała zwraca uwagę, jest do rozważenia, ale zdaniem prof. Zubika należałoby wówczas zmienić kolumnę drugą w punkcie 1.2, bo rzeczywiście jest 5 punktów za każde osiągnięcie, czyli takie, które się na tej liście nie zmieściło dodajemy, ale sens poprawki, która jest głosowana, to podniesienie wymagań w stosunku do pracowników, co do uzyskania poszczególnych elementów.

UNIwersytet Warszawski

Rada Naukowa Dyscypliny Nauki Prawne

Zastępczyni Przewodniczącego podkreśliła, że jeżeli Rada przegłosowałaby poprawkę prof. Machały, to należy pamiętać, że to wpłynęłoby także na końcową tabelę, na to jak przeliczamy punkty za wszystkie osiągnięcia.

Dr hab. Maria Nowak zapytała, jakie są czasopisma za 20 punktów. Zaproponowała, aby nie zmieniać tej punktacji, dlatego że lista jest, jaka jest, jeśli zgadzamy się co do listy, to nie zastanawiamy się, czy to są dobre czy złe czasopisma na tej liście, czasami są bardzo dobre czasopisma punktowane za 20 punktów, a mniej znane mają 100 punktów. Jeżeli trzymamy się tej listy, to należy się jej trzymać. To są strategie, które sobie autorzy przybrali, cztery lata temu, dwa lata temu, rok temu. To nieuczciwe, aby stale zmieniać zasady gry. Nie musimy publikować w czasopiśmie za 20 punktów, każdy z nas podejmuje te wybory. W dziedzinie reprezentowanej np. przez prof. Nowak są bardzo dobre czasopisma ocenione jedynie na 20 punktów, do których nie wysyła się artykułów. Albo mamy tę listę, albo jej nie mamy.

Za pośrednictwem czatu prof. Grzeszczak napisał: „Popieram stanowisko pani prof. Nowak”. Zastępczyni Przewodniczącego powtórzyła, że poprawka, nad którą głosują członkowie Rady zwiększyła liczbę punktów za publikacje, o których mówił prof. Machała, ponieważ w poprzedniej wersji projektu uchwały za taką publikację było 0 punktów.

Prof. Zubik sprostował, jeżeli coś się nie znajduje na liście ministerialnej, to punktację otrzymuje się z punktów 1.2. Jeśli dobrze rozumie, to zwiększenie pod literą „a” z 2 na 5 nie zwiększa żadnej punktacji publikacji, która nie jest na liście ministerialnej. Tymi kryteriami należy przede wszystkim rozgraniczyć ocenę pozytywną i negatywną. Rektor określił, że negatywna ma dwa stopnie, a pozytywna ma trzy stopnie. Jeśli chcemy zwiększyć punktację, bo to jest problem, że mamy czasami we własnej dziedzinie istotne czasopisma, renomowane, tak jak to ujęto w punkcie 1.2, a chcemy je dowartościować, zespół uznał, że i tak wychodzimy poza listę ministerialną, to spróbowaliśmy ująć. Teraz rzeczywiście jest 5 punktów.

Zastępca Przewodniczącego, odnosząc się do wypowiedzi prof. Nowak zauważył, że są dobre czasopisma będące na liście ministerialnej, wiodące, mające jednak tylko 20 punktów, przy czym jest to uwaga krytyczna w stosunku do kształtu listy ministerialnej.

Za pośrednictwem czatu dr hab. Dagmara Woźniakowska-Fajst napisała: „Ja mam taki grzeczny apel, żeby Państwo szanowali czas osób, które spędziły długie godziny na stworzenie tego projektu. Wszystkich z Państwa prosiliśmy o poprawki, wszyscy mieli szansę je zgłosić. Wnoszenie dzisiaj nowych poprawek jest wywracaniem do góry nogami całej naszej pracy!”.

Prof. Nowak: „Nie da się pogodzić ujęcia ilościowego z jakościowym”.

Prof. Machała: „No, ale moja poprawka dotyczy publikacji w czasopiśmie z listy ministerialnej z punktacją 40 i niżej punktów. Nie rozumiem, dlaczego nie możemy tych czasopism dowartościować, jeśli za czasopisma powyżej 40 pkt jest aż 10 pkt?”.

Prof. Nowak: „Ponieważ przyjęliśmy kryterium ilościowe i oparliśmy się na liście, należałoby ocenić każde czasopismo od nowa i osobno, gdybyśmy chcieli inaczej”.

Prof. Machała: „Ze względu ma dużą liczbę znaczących czasopism punktowanych za 40 pkt i niżej można pokusić się o uogólnienie, że są to czasopisma warte dowartościowania”.

Prof. Nowak odniosła się do wcześniejszej wypowiedzi prof. Machały („Ze względu ma dużą liczbę znaczących czasopism punktowanych za 40 pkt i niżej można pokusić się o uogólnienie, że są to czasopisma warte dowartościowania”): „Ale to można powiedzieć o całej liście. Skoro

UNIwersytet Warszawski

Rada Naukowa Dyscypliny Nauki Prawne

bierzemy ją jako podstawowe kryterium, to nie możemy potem doceniać szczególnych czasopism, których ocena nam się nie podoba”.

Głosowanie nr 7 – głos zabrała prof. dr hab. Krystyna Szczepanowska-Kozłowska, która zapytała, dlaczego zespół nie rekomenduje tej poprawki. Rozumie, że mogą tu być np. opinie na rzecz Sejmu i innych organów, niekiedy istotne. W opinii prof. Szczepanowskiej-Kozłowskiej jest to ocena pracy naukowej.

Prof. Zubik zauważył, że zaliczenie pracownikowi do dorobku opinii na rzecz organu władzy jest w rekomendowanej przez zespół proponowanej poprawce, w punkcie 2.1.

Prof. Szczepanowska-Kozłowska zapytała o różnicę między poprawkami? Jak są te ekspertyzy klasyfikowane? Czy tak, jak rozumie to prof. Szczepanowska-Kozłowska, że na rzecz podmiotów trzecich, które nie są organami władzy publicznej? Prof. Zubik odpowiedział, że w punkcie 2.1 dokonano podziału: ekspertyzy naukowe, związane z uzyskaniem środków finansowych na rzecz Uniwersytetu oraz – druga kategoria – organu władzy publicznej – i niezależnie, czy jest tu zawarta umowa czy nie. Natomiast inne pozostają w punkcie 2.3. Kwestia tych innych ekspertyz nie była głosowana, bo w tabeli pierwotnej jest w punkcie 2.3. Prof. Szczepanowska-Kozłowska odpowiedziała, że głosowanie nr 8 (na rzecz podmiotów trzecich) jest związane z uzyskaniem dofinansowania. Zastępczyni Przewodniczącego doprecyzowała „lub na rzecz organów administracji publicznej”. Prof. Szczepanowska-Kozłowska zapytała, czy tak jest dopiero po zmianie. Zastępczyni Przewodniczącego odpowiedziała, że tak jest w głosowaniu nr 8, a Rada teraz omawia głosowanie nr 7. Prof. Szczepanowska-Kozłowska odpowiedziała, że to się łączy. Prof. Zubik powiedział, że była poprawka, która chciała wykreślić finansowanie, zostałyby tylko ogólna opinia, ekspertyzy i inne. Tego zespół nie rekomendował. Natomiast rekomenduje poprawkę taką, która pierwotną wersję uzupełnia o te ekspertyzy na rzecz organu władzy publicznej, ale to nie zmienia, że w tabeli jest jeszcze jeden punkt 2.3, który chwyta wszystkie inne, to jest do uznania komisji oceniającej, ale maksymalnie może przynieść tylko 5 punktów. Prof. Szczepanowska-Kozłowska zapytała, czy np. opinia na rzecz Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka znajdzie się w punkcie 2.2? Prof. Zubik odpowiedział, że to zależy, jeśli odbywa się poprzez Uniwersytet Warszawski, może być w 2.1, jeżeli nie – to będzie w 2.3. To będzie zależało też od finansowania. Prof. Szczepanowska-Kozłowska, zapytała o ocenę, jeśli praca jest wykonywana *pro bono*. Prof. Zubik odpowiedział, że to będzie w 2.3, maksymalnie za 5 punktów. Prof. Szczepanowska-Kozłowska powiedziała, że jest to nielogiczne i krzywdzące dla wielu osób. Prof. Zubik powiedział, aby przypomnieć sobie, że w tabeli za to, co prof. Szczepanowska-Kozłowska mówi, maksymalnie można dostać 10 punktów, a za inne maksymalnie 5. Mówimy o takiej skali, ale wtedy należy znowelizować 2.3 i dać maksymalnie 10. Prof. Szczepanowska-Kozłowska odpowiedziała, że kwestia maksymalnej liczby punktów będzie dalej, za recenzje różnego rodzaju.

Dr Karolina Tetlak za pośrednictwem czatu zapytała: „A czy takie opinie trzeba będzie przedstawiać tak jak publikacje? To mogą być poufne opracowania?”

Prof. Grzeszczak: „Ale to mowa o 5 / 10 punktów, w sumie niewiele, a kryteriów i źródeł do „ubrania w punkty” naszych działań jest olbrzymie”.

UNIwersytet Warszawski

Rada Naukowa Dyscypliny Nauki Prawne

Dr Borysiak: „Odpowiadając dr Tetlak, taka osoba poddana ocenie będzie musiała wskazać, że takie opinie sporządziła (wskazuje to samodzielnie w arkuszu oceny okresowej) – ewentualnie Komisja Oceniająca zwróci się do danej osoby o ich przedstawienie”.

Głosowanie nr 13 – prof. Nowak zwróciła się do członków Rady z prośbą o poparcie zgłoszonych przez nią poprawek. Wymieniła trzy powody ku temu. Wydział Prawa nie ma pieniędzy, a granty przynoszą pieniądze. To są koszty pośrednie, koszty, których Wydział nie musi pokrywać: wyjazdy na konferencje, różne kwerendy, pensja pracownika, pokrycie kosztów związanych z publikacjami. Należy to docenić i należy stopniować od mniej do więcej. Zwróciła uwagę na duży wkład pracy autorów projektów grantowych. Zdarza się, że wniosek jest składany kilka razy, zanim zostanie finansowanie. W opinii prof. Nowak, to jest to taka praca, jaką inni wkładają w napisanie opinii, dodatkowo płatnej. Natomiast napisanie wniosku nie jest dodatkowo płatne. Wynagrodzenie kierownika projektu nie jest wysokie. Podkreśliła, że te projekty były już ocenione zewnętrznie, jeżeli ktoś dostał finansowanie, to miał już cztery recenzje, czterech ekspertów wypowiedziało się na temat projektu.

Prof. Zubik powiedział, że na razie w projekcie zespołu pozostaje, to zespołowi wydawało się, że stworzyli ideę powiązania pozyskanego wynagrodzenia z punktami i zaproponowaliśmy 20 punktów. Zespół, jak zaczął analizować te poprawki, uznał, że propozycja zespołu jest bardziej względna dla pracowników i dlatego nie rekomendował tych poprawek, ale być może doszło do nieporozumienia między poprzednią naszą dyskusją. Nam się wydawało, że propozycja nasza jest bardziej względna dla pracowników i lepiej odpowiada temu postulatowi, czyli więcej punktów za między innymi uzyskane finansowanie.

Głosowanie nr 14 – poprawka zgłoszona przez dr Jarosława Turłukowskiego, na czacie Zastępczyni Przewodniczącego wkleiła wyjaśnienie tej poprawki: „Wykonawcami w projekcie są jedynie osoby pobierające w nim wynagrodzenie, chyba że projekt pierwotnie wskazywał wykonawców nie pobierających wynagrodzenia”.

Głosowanie nr 21 – głos zabrał prof. Bernatt, który odniósł się do wcześniejszego pytania, ponieważ chciałby poznać przyczynę, dlaczego kierowanie projektem ERC nie uzyskało rekomendacji ze strony zespołu.

Zastępczyni Przewodniczącego doprecyzowała, że pytanie odnosi się to do głosowania nr 19. Głos zabrała prof. Nowak, która poprosiła o poparcie tego wniosku. Prof. Zubik powiedział, że udział w konkursie ERC jest punktowany, tylko niżej. Komisja uznała, że w całokształcie punktacji przejście z 2 na 10 jest skokową liczbą. Nawet jeśli ktoś jest przeciwko głosowaniu 19, to nie oznacza, że za to nie ma się punktów, ma – tylko mniej.

Głosowanie nr 37 – głos zabrała prof. Nowak, która zauważyła, że za pięciodniowy wyjazd badawczy, np. ze środków prywatnych, bez konkursu można uzyskać dwa punkty. Odbywamy takich wyjazdów 4 w roku, możemy odbyć 5 w roku, dostajemy 10 pkt. Jest to równoznaczne z tym, co jest rekomendowane poprawką zespołu z tym, że ktoś np. otrzymał stypendium Marii Curie na pobyt roczny w jakimś ośrodku. 5 krótkich wyjazdów jest równoznaczne z otrzymaniem grantu. Jest to nieproporcjonalne. Ta osoba, która składała wniosek Marie Curie będzie oceniana tak samo, jak ktoś, kto wyjechał 4 razy z własnych środków.

Prof. Bernatt powiedział, że w pełni podziela pogląd prof. Nowak.

Prof. Zubik powiedział, że jeżeli głos prof. Nowak i prof. Bernatta jest przeciwko rekomendacji, to znaczy, że podniesiemy z 5 na 7, jeśli dobrze rozumiemy, to była poprawka zgłoszona, która

UNIwersytet Warszawski

Rada Naukowa Dyscypliny Nauki Prawne

argumentowała inny sposób, mianowicie zwracano uwagę, że najczęściej krótkie wyjazdy nie są tygodniowe, tylko kilkudniowe, jeżeli nie przejdzie poprawka rekomendowana, to zostanie to, co jest obecnie, że ma być siedmiodniowe. Zauważył, że jeśli używa się argumentu 8 punktów, to należy inną poprawkę zgłosić, czyli poprawkę do trzeciej kolumny, czyli obniżyć z 8 na 6.

Głosowanie nr 39 – głos zabrał prof. Zubik, który powiedział, że to jest niebezpieczeństwo, jeśli przy poprawkach zaczynamy mówić o tych jeszcze wcześniejszych. Przed chwilą myślał, że chcemy mówić o tej poprawce, w sprawie której przed chwilą zabierał głos. Rozmawialiśmy o poprawce w głosowaniu 36, a następnie o głosowaniu 16. Jest za honorowaniem tych pięciu, ale jeśli tak zostanie przyjęte, to poprosił o zwrócenie uwagi, że 3.3 i 3.4 rozróżnia kierowanie z uczestnictwem. Tam było 10 i 5. Jeżeli miałyby dojść do podwyższania do 15, to sugerowałby, aby podwyższyć punkt 3.3, a nie tworzyć nowy 3.5, bo wówczas trzeba by uzupełnić to o punkt 3.6, rozróżnienie: uzyskanie grantu, a uczestnictwo w nim. Można to zrobić, ale najpierw należy sprawdzić, jaki jest wynik głosowania nr 16. Można później wrócić do tego punktu, aby projekt był spójny.

Głosowanie nr 45 – prof. Nowak odniosła się do wypowiedzi prof. Zubika. Prof. Nowak wydaje się bowiem, że w tym kształcie podzielanych przez członków Rady poprawek, wychodzi na to, że jeżeli głosujemy za punktem 15, że osoba, która dostała jakikolwiek grant, dostanie 10 punktów, czyli to rozróżnienie, jeżeli dostanie grant na 10 tysięcy, aby pokryć korektę językową swojego artykułu, wtedy dostanie za taki grant 10 punktów, tak samo dostanie 10 punktów osoba, która dostała grant Marie Curie. Jeżeli nie wprowadzamy tego stopniowania, to wychodzi na to, że przy zostawieniu brzmienia takim, jaki członkowie Rady proponują, jako zespół tego 15, to właściwie za każdy inny niż grant ERC przekraczający te dwa roczne wynagrodzenia profesora, dostanie 10 punktów. To jest jednak bardzo dużo, dlatego wydaje się, że jednak ten system stopniowy jest lepszy.

Prof. Zubik powiedział, że jemu się wydaje, że jest to stopniowe, ale jego propozycja jest taka, zobaczymy jakie są wyniki głosowania. System jest stopniowy i zespół rekomendował poprawkę 15. Istotniejsze jest głosowanie nr 45.

Prof. Dzieński odnosząc się do głosowania nr 45 powiedziała, że to była jej poprawka i chciałaby ją wycofać. Ponieważ głosowanie nr 45 zostało umieszczone w Ankiecie, Zastępczyni Przewodniczącego powiedziała, że wynik głosowania nad poprawką nr 45 nie zostanie uwzględniony.

Dr Borysiak za pośrednictwem czatu napisał: „Akurat poprawka 36 zgłaszana przez wnioskodawcę miała objąć wyjazdy w ramach Erasmus+, a one są właśnie zwykle pięciodniowe (założeniem zespołu było to, aby zwiększyć mobilność pracowników i dana osoba poddana ocenie wyjechała choć raz w roku na taki wyjazd – maksymalnie można zaliczyć takie 4 wyjazdy, co daje 8 pkt)”.

Dr Jakubek-Lalik: „Szanując pracę członków Komisji oraz liczbę poprawek, które głosowaliśmy, proponowałabym jeszcze ponowną lekturę i refleksję, czy ostateczny kształt jest spójny i odpowiadający zamierzeniom”.

Prof. Bernatt poprosił o czas do namysłu, zanim ostatecznie głosowanie nad poprawkami zostanie zamknięte. Głosowanie zostało zamknięte, gdy członkowie Rady wyrazili na to zgodę.

UNIwersytet Warszawski

Rada Naukowa Dyscypliny Nauki Prawne

Głosowania	Liczba osób uprawnionych do głosowania	Liczba oddanych głosów ogółem	Liczba oddanych głosów za	Liczba oddanych głosów przeciw	Liczba wstrzymujących się	Liczba głosów nieważnych
Głosowanie nr 1: Ustęp 13	50	35	31	3	1	
Głosowanie nr 2: Pkt 1.1. (poprawka nr 1)	50	35	25	8	2	
Głosowanie nr 4: Pkt 1.2. (poprawka nr 1)	50	35	25	5	5	
Głosowanie nr 5: Pkt 1.2. (poprawka nr 2)	50	35	19	10	6	
Głosowanie nr 6: Pkt 1.2. - przypis wyjaśniający (poprawka nr 3)	50	35	8	24	3	
Głosowanie nr 7: Pkt 2.1. (poprawka nr 1)	50	35	11	22	2	
Głosowanie nr 8: Pkt 2.1. (poprawka nr 2)	50	35	26	4	4	1
Głosowanie nr 9: Pkt 2.2.	50	35	23	7	4	1
Głosowanie nr 10: Pkt 2.3.	50	35	10	21	4	
Głosowanie nr 13: Pkt 3.1.	50	35	12	22	1	
Głosowanie nr 14: Pkt 3.2.	50	35	20	9	5	1
Głosowanie nr 15: Pkt 3.3.	50	35	25	6	3	1
Głosowanie nr 16: Pkt 3.3-3.4.	50	35	11	21	3	
Głosowanie nr 17: Pkt 3.3-3.4.	50	35	10	22	3	
Głosowanie nr 18: Pkt 3.4.	50	35	27	5	3	

UNIwersytet Warszawski

Rada Naukowa Dyscypliny Nauki Prawne

Głosowanie nr 19: Po pkt 3.5.	50	35	15	16	4	
Głosowanie nr 21: 4. Udział w postępowaniach w sprawie o nadanie stopni naukowych lub tytułu profesora	50	35	27	5	2	1
Głosowanie nr 22: Pkt 4.3.	50	35	10	22	3	
Głosowanie nr 23: Pkt 4.5.	50	35	8	25	2	
Głosowanie nr 24: Pkt 5.1.	50	35	8	24	3	
Głosowanie nr 25: Pkt 5.2.	50	35	6	23	4	2
Głosowanie nr 26: Pkt 5.3.	50	35	8	23	4	
Głosowanie nr 27: Pkt 6.1.	50	35	10	22	2	1
Głosowanie nr 28: Pkt 6.2.	50	35	11	21	3	
Głosowanie nr 29: Pkt 6.3.	50	35	12	20	3	
Głosowanie nr 30: Pkt 6.4.	50	35	10	21	4	
Głosowanie nr 31: Pkt 6.5.	50	35	8	23	4	
Głosowanie nr 32: Pkt 6.6.	50	35	5	24	5	1
Głosowanie nr 33: Pkt 6.8.	50	35	12	17	5	1
Głosowanie nr 34: Po pkt 6.8.	50	35	5	24	4	2
Głosowanie nr 35: Po pkt 6.8.	50	35	11	18	6	
Głosowanie nr 36: Pkt 7.2.	50	35	26	6	3	
Głosowanie nr 37: Pkt 8.	50	35	6	23	5	1

UNIwersytet Warszawski

Rada Naukowa Dyscypliny Nauki Prawne

Głosowanie nr 38: Po pkt 8.4.	50	35	20	9	5	1
Głosowanie nr 39: Pkt 10.2.	50	35	2	25	7	1
Głosowanie nr 40: Pkt 10.3.	50	35	2	28	4	1
Głosowanie nr 41: Pkt 10.6-10.7.	50	35	3	24	6	2
Głosowanie nr 42: Pkt 10.10.	50	35	6	24	5	
Głosowanie nr 43: Pkt 10.11.	50	35	7	23	4	1

Po ogłoszeniu wyników Zastępczyni Przewodniczącego zauważyła, że członkowie Rady w większości zagłosowali zgodnie z rekomendacjami zespołu. Następnie zwróciła się do prof. Machały z pytaniem, czy podtrzymuje swoją propozycję poprawki, a prof. Machała potwierdził.

Dr Tetlak za pośrednictwem czatu napisał: „Zgadzam się, nieproporcjonalność punktacji to główny problem tych kryteriów”.

Prof. Grzeszczak: „Ależ Karolino – nie jest tak, że punktacja jest nieproporcjonalna, nad tym siedział i myślał cały zespół. Mamy różne perspektywy, nie jest możliwe wyjść naprzeciw wszystkim pomysłom, wizjom. Szukamy więc funkcjonalnego konsensusu. Natomiast poprawki czasami są niespójne z koncepcją, ale staramy się, jak widać, wyjść naprzeciw”.

Dr Tetlak: „Miałam na myśli pierwotny kształt, do tego odnosiły się poprawki, które zgłosiliśmy z Michałem Bitnerem i to, o czym mówiła Maja Nowak”.

Dr Borysiak: „Jest tylko jedna kolizyjna rzecz – głosowanie nr 5 "trafia w próżnię", o tyle, że pkt 1.1. i 1.2. już uległy zmianie i przyjęliśmy inny sposób liczenia”.

Dr Borysiak powiedział, że w głosowaniu nr 5 przeszła poprawka, zgłoszona przez prof. Machałę wcześniej, poprawka jest bezprzedmiotowa, miałyby sens w głosowaniu, gdyby nie przeszła poprawka nr 2 i poprawka nr 4. W tym momencie poprawka nr 5 odnosi się do niczego, bo Rada przyjęła inne metody wyliczania punktów, niż poprawka nr 2 i poprawka nr 4. Zastępczyni Przewodniczącego zwróciła się do dr. Borysiaka, czy składa wniosek, aby usunąć poprawkę nr 5. Prof. Zubik zasugerował, aby zespół jeszcze raz się zebrał i przeanalizował wynik głosowania.

Przewodniczący Rady zaproponował, aby przejść do kolejnych punktów porządku obrad, a do sprawy kryteriów wrócić po tym, jak komisja na podstawie wyników głosowań naniesie poprawki do projektu uchwały.

Dr Borysiak powiedział, że zespół się obawiał, że dana osoba, która np. w komentarzu, który będzie traktowany jak monografia, skomentowała 30 przepisów, aby nie liczyła każdego z tych przepisów komentarza jako odrębnego rozdziału, i żeby nie była ta różnica między punktacją za rozdział a w publikacjach do 20 punktowych, czyli różnica była, że pracownik miał jedną

UNIwersytet Warszawski

Rada Naukowa Dyscypliny Nauki Prawne

publikację do 40 punktów, przez czas oceny okresowej. Żeby można ją uwzględnić przy parametryzacji, ewaluacji Wydziału, dlatego ta różnica 2 a 10 została wprowadzona. Oczywiście można głosować, czy ma być między 5 a 10.

Zastępczyni Przewodniczącego powiedziała, że z punktu widzenia ewaluacyjnego wszystkie 20 są tak naprawdę bezwartościowe, chociaż powinny być uwzględniane przy ocenie pracowniczej.

Prof. Wojciechowski, odnosząc się do wypowiedzi dr Borysiaka, zapytał, czy zasadne byłoby dodanie w przypisie, aby nie dochodziło do takich nadużyć, że każdy artykuł w komentarzu był na te potrzeby. Zdaniem prof. Wojciechowskiego w tym przypadku chodzi o 20 punktowe, o to, że to jest artykuł w czasopiśmie, 5 punktowe w czasopiśmie, artykuł, a nie każdy artykuł z komentarza potraktowany jako kolejne 5 punktów.

Dr Borysiak powiedział, że jeżeli prof. Machała by to zgłosił, to warto to rozważyć.

Zastępczyni Przewodniczącego dostrzegła niebezpieczeństwo związane z tym, że zrównany jest rozdział z artykułem, jest taka sama punktacja, a to oznacza, że będziemy premiować rozdziały w książkach. Zapytała, czy podniesienia punktacji z 2 do 5 nie należy stosować do artykułów w czasopismach, ale nie do rozdziałów w książkach.

Zastępczyni Przewodniczącego zwróciła się do prof. Machały z pytaniem, czy jego propozycja dotyczy tylko artykułów w czasopismach, czy wszystkich publikacji za 20 punktów. Prof. Machała odpowiedział, że jego propozycja zmierzała do artykułów w czasopismach, ale odnosząc się do tej drugiej kwestii należy pamiętać, że rozdział rozdziałowi nierówny. Rozumie, że zagrożenie, na które zwraca uwagę dr Borysiak dotyczy pewnych nadużyć związanych z traktowaniem w kategoriach rozdziałów komentarzy do pojedynczych artykułów, ale z drugiej strony w kategorii rozdziału możemy traktować współautorstwo monografii obejmujące 100 stron tekstu naukowego, za które też jest 20 punktów. Musimy się zdecydować na rozwiązanie, które będzie w jakiś sposób odcinało kwestie marginalne. W jego przekonaniu mniejszym zagrożeniem jest przyznanie punktacji 5 punktowej dla rozdziału niż rozdzielanie tej kwestii, podchodzenie do całej sprawy kazuistycznie. Zwrócił uwagę, że te kryteria są dla komisji oceniającej niekonkluzywne, w związku z tym w sytuacjach krańcowych komisja może zakwestionować potraktowanie w kategoriach rozdziału komentarza do pojedynczego artykułu i nie uznać punktacji. Dlatego pozostałby przy swojej pierwotnej propozycji, bo mimo że dostrzega zagrożenie, na które zwraca uwagę dr Borysiak, jednak nie traktuje go w kategoriach zagrożenia dostatecznie doniosłego.

Prof. Szczepanowska-Kozłowska zwróciła uwagę, że rozdziałem jest też publikacja w Systemie Prawa licząca 200 stron, czasami z tego wychodzi monografia. Zdaniem prof. Szczepanowskiej-Kozłowskiej komisja oceniająca zdaje sobie sprawę, że inna jest wartość monografii, a inna jednego artykułu w komentarzu.

Zastępca Przewodniczącego spytał, czy dobrze rozumie, iż poprawka zgłoszona przez prof. Machałę jest podyktowana tym, że na liście ministerialnej wiele dobrych czasopism jest po prostu za nisko punktowana. Nie znaczy, że chcemy punktować słabe czasopisma, tylko chcielibyśmy punktować publikacje w uznanych czasopismach, których nie docenia Minister. Zgłosił uwagę porządkującą: w tym punkcie jest mowa o wykazie czasopism i wydawnictw określonych w przepisach powszechnie obowiązujących, tylko że wykaz nie jest określony w przepisach, tylko jest określony w komunikacie, który nie jest źródłem prawa. Dr Jakubowski

UNIwersytet Warszawski

Rada Naukowa Dyscypliny Nauki Prawne

zapropozował odesłanie do ustawy, aby nie było wątpliwości, ponieważ w przypadku, jeśli ktoś będzie miał ocenę negatywną, to potem może to podważyć.

Prof. Wojciechowski zaproponował, aby w tym jednym punkcie dać od 2 do 8 punktów, wtedy komisja oceniająca zdecyduje, czy ma do czynienia z drobnym komentarzem, czy z fragmentem Systemu. Taka skala mogłaby w większym stopniu zróżnicować ocenę.

Prof. Zubik zauważył, że legislacja, gdy zmienia się całą formułę przeliczania w ostatnim głosowaniu jest niespójna. Rozmawiamy o doniosłych rzeczach, ale drobnych. Zapytał, czy członkowie Rady zdają sobie sprawę, że przyjęto konstrukcję, która powoduje, że w czteroletnim okresie Rada oceni dwa teksty Studia Iuridica według kryteriów, które zostały przyjęte, oznacza, że osoba, która jest adiunktem dostaje ocenę cząstkową 5 z całej działalności naukowej, taka jest konsekwencja przyjęcia poprawki nr 2, a członkowie Rady pochylają się nad problemem 20, czyli gigantyczną dziurę zrobiliśmy, a mówimy o drobnostce związanej z punktacją w ramach komentarzy. To przestało być spójne po przyjęciu poprawki nr 2. Ktoś, kto opublikował na cztery lata dwa teksty w Studia Iuridica dostaje ocenę 5, czyli najwyższą. Jeśli miało to służyć podniesieniu kryteriów, to zdaniem prof. Zubika, to obniżyło.

Zastępczyni Przewodniczącego powiedziała, że członkowie Rady głosowali zgodnie z rekomendacją zespołu, zatem trudno teraz czynić z tego zarzut.

Prof. Nowak stwierdziła, że Rada przegłosowała wszystkie poprawki zgodnie z rekomendacjami komisji.

Dr Borysiak skonstatował, że lista ministerialna ma wady. Jeśli by od tego odejść, w ten sposób, aby umożliwić sytuację tego typu, że jedna publikacja w Studia Iuridica w myśl nowej punktacji za 100 punktów dawałaby w myśl starej punktacji, którą prof. Zubik prezentował na etapie rady także 50 punktów do oceny okresowej, także pozwalałaby ta publikacja przejść przez ten niższy próg oceny okresowej. 80 punktów, które było wcześniej było zbyt niskim limitem. Lista jest wadliwa, starano się od tego odstąpić, ta wersja, którą wypracowano w zespole miała umożliwić przykrycie wadliwości listy. Poprawka wpasowuje się całkowicie do całości punktacji w tabeli nr 2.

Zastępczyni Przewodniczącego zarządziła głosowanie w sprawie poprawki zgłoszonej przez prof. Machałę.

Głosowanie nr 46: Pkt 1.1. (zmiana w lit. a: 5 pkt zamiast 2 pkt):

Liczba osób uprawnionych do głosowania	Liczba oddanych głosów ogółem	Liczba oddanych głosów za	Liczba oddanych głosów przeciw	Liczba wstrzymujących się
50	28	16	7	5

Zastępczyni Przewodniczącego ogłosiła, że poprawka została przyjęta.

Następnie Przewodniczący przeszedł do kolejnego punktu porządku obrad – przyjęcia opinii w sprawie odwołania dr Iwony Gębusi od uchwały nr 25 Rady Naukowej Dyscypliny Nauki Prawne z dnia 26 kwietnia 2021 r. o odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego. Sprawę referował Zastępca Przewodniczącego dr Jakubowski, który przypomniał, że materiały sprawy oraz opinia zostały udostępnione członkom Rady na stronie internetowej. Powiedział, że

UNIwersytet Warszawski

Rada Naukowa Dyscypliny Nauki Prawne

członkowie Rady nie zgłosili uwag polemicznych, nie mieli także zastrzeżeń do przedstawionego projektu opinii, dlatego dla dalszych prac przyjęto, że projekt ten zyskał aprobatę członków Rady. Rada nie znajduje uchybień ani w postępowaniu o charakterze procesowym, ani materialnym. Nie ma także zastrzeżeń odnośnie głosowań, uchwały, konkluzji, sama Skarżąca nie formułuje co do tego zarzutów. Zatem jeśli chodzi o ocenę faktyczną, o zastosowanie przepisów materialnoprawnych, nie ma tu zastrzeżeń. Odnosząc się do zarzutów odwołania, obszernego i profesjonalnie sformułowanego, należy zaznaczyć, że *gros* zarzutów dotyczy tego, że członkowie Rady nie otrzymali pełnej dokumentacji postępowania habilitacyjnego. Skarżąca wywodzi, że skoro akta sprawy znajdowały się w Sekcji Spraw Pracowniczych i Współpracy z Zagranicą Wydziału Prawa i Administracji, to nie były w posiadaniu Rady Naukowej Dyscypliny Nauki Prawne, którą obsługuje Biuro Rad Naukowych, sugerując, że członkowie Rady głosując, nie zapoznali się wcześniej z całością akt sprawy. Nie jest ten zarzut jednak uzasadniony, ponieważ Skarżąca pominęła par. 7 ust. 10 uchwały nr 481 Senatu UW, który stanowi, że obsługa administracyjna związana z przeprowadzaniem przewodów doktorskich i postępowań habilitacyjnych wszczętych i niezakończonych przed dniem 30 kwietnia 2019 r. prowadzona jest w jednostkach organizacyjnych Uniwersytetu Warszawskiego, w których postępowania te zostały wszczęte. To, że *gros* akt znajdowało się w Sekcji, a nie w Biurze Rad Naukowych nie ma znaczenia, dlatego, że Sekcja i Biuro Rad Naukowych są – używając określenia przyjętego w administratywistyce – „aparatem pomocniczym” organu jakim jest Rada, zatem Rada była w dyspozycji całości materiału. Odnosząc się do zarzutu Skarżącej, że w aktach sprawy powinny być jeszcze 22 artykuły, które złożyła, to zaznaczyć należy, że nie uczyniła tego w sposób formalny. Jeśli zostały one przekazane, to poza postępowaniem, być może jako pomoc dla członków komisji. Nie było to jednak elementem sformalizowanym ze strony Skarżącej. Na prośbę Biura Rad Naukowych Skarżąca nie przedłożyła potwierdzenia, że te materiały przekazała. Skarżąca wywodzi, że takie złożenie materiałów powinno być protokołowane, jednak taki protokół w świetle przepisów prawa nie jest wymagany, dlatego jego brak w aktach sprawy jest zrozumiały. Skarżąca wnosi, że jej prośby o dostęp do akt sprawy nie zostały zrealizowane. W ocenie Prezydium jest to twierdzenie kontrfaktyczne, ponieważ jednocześnie Skarżąca przyznaje w dalszej części swojego odwołania, że zarówno 29 kwietnia, jak i 7 maja przeglądała akta postępowania, a w aktach postępowania znajdowały się wszystkie elementy wchodzące w skład akt. Nie mogło zatem być tak, że jakieś elementy akt postępowania nie zostały jej udostępnione. Skarżąca raczej oczekuje, że pewne elementy znajdą się w aktach sprawy, rzecz jednak w tym, że nie są one wcale wymagane przez przepisy prawa, chociażby korespondencja między Przewodniczącym a członkami komisji, czy między Biurem Rad Naukowych a członkami Rady. To nie są elementy akt sprawy, a raczej kwalifikuje się to na gruncie ustawy o dostępie do informacji publicznej jako tzw. dokumenty wewnętrzne. Skarżąca sama przyznaje, że jej stanowisko jest oparte na przypuszczeniach i spekulacjach. W gruncie rzeczy Skarżąca w odwołaniu rodzi takie oczekiwanie, że każdy z głosujących przed głosowaniem winien zapoznać się z każdą stroną, każdym elementem w aktach sprawy, gdy przecież oczekiwanie jest takie, aby organ dokładnie i wszechstronnie wyjaśnił całe postępowanie. A zatem Rada weryfikuje zapoznanie się z aktami sprawy w takim stopniu, aby wyrobić opinię do prawidłowego zastosowania w danym stanie faktycznym przepisów

UNIwersytet Warszawski

Rada Naukowa Dyscypliny Nauki Prawne

materialnoprawnych związanych z oceną osiągnięcia, i to miało miejsce. Skarżąca tego nie uznaje, wywodzi swoje zarzuty choćby z tego, że ogrom akt sprawy nie sprawia wrażenia, aby te akta były przeglądane przez liczne osoby. Tutaj należy zwrócić uwagę, że do osiągnięć członkowie Rady mają dostęp chociażby w Bibliotece Wydziału Prawa, w systemach elektronicznych. Skarżąca wywodzi przekroczenie granicy swobodnej oceny dowodów w postępowaniu habilitacyjnym przy podejmowaniu uchwały, ale zarzut ten w istocie stanowi otwarcie do polemiki z ocenami naukowymi wyrażonymi w trakcie posiedzenia, a ugruntowanymi i ustalonymi, umieszczonymi w protokole z posiedzenia. W ocenie Prezydium Rada nie przekroczyła granic swobodnej oceny dowodów, lecz oceniała w jej granicach, ponieważ w toku dyskusji odnoszono się do istotnych z perspektywy jej stosowania norm materialnoprawnych, co więcej wzięto pod uwagę całokształt materiałów, nie tylko konkluzje uchwały komisji habilitacyjnej, czy recenzje, ale także treść protokołu z posiedzenia komisji habilitacyjnej, wyjaśnienia sekretarza komisji. Uwzględnienie tego materiału nie tylko nie było wadliwe, ale było prawidłowe, ponieważ stanowiło przejaw poszukiwania prawdy obiektywnej, do czego zobligowana jest Rada jako organ administracyjny. Skarżąca także rysuje zarzut, że została potraktowana jako „osoba zewnętrzna”, wywodząc, że skoro nie była osobą zatrudnioną na WPiA UW, to została gorzej potraktowana. Lektura akt sprawy i lektura protokołu nie pozostawia wątpliwości, że to, czy ktoś jest osobą zewnętrzną czy nie, jest irrelewantne z perspektywy głosowania i z perspektywy stosowanych przepisów prawa. W trakcie procedowania sprawy na posiedzeniu 26 kwietnia prof. Karski wspominał o zewnętrznosci, ale chodziło tu o zewnętrznosc taką, że dr Gębusia nie jest pracownikiem nauki, a nie zewnętrznosci rozumianej w taki sposób, że ktoś nie jest pracownikiem Wydziału Prawa czy Uniwersytetu Warszawskiego. Co więcej, prof. Karski stwierdził, że nie powinno to niczego przesądzać i wyraźnie zaznaczył, że ta okolicznosc, że ktoś nie jest zatrudniony na stanowisku badawczym, nie dyskwalifikuje, dlatego ta wypowiedź w ocenie Prezydium nie powinna być podstawą do zarzutów, wręcz przeciwnie, wyraźnie zaznaczono, że nie jest to element negatywnie rzutujący na ocenę Habilitantki. Zarzuty dotyczą także uzasadnienia samej uchwały. Krótko mówiąc zarzut sprowadza się do stwierdzenia, że uzasadnienie jest tak skonstruowane, że utrudnia poddanie skarżonego aktu kontroli instancyjnej, co właściwie jest komplementem do uzasadnienia, ponieważ jest ono na tyle sformułowane dokładnie i potwierdza prawidłowosc samego procesu głosowania, że właściwie Habilitantka nie jest w stanie sformułować konkretnego zarzutu dotyczącego tego uzasadnienia. Oczywiście uzasadnienie, zwłaszcza przy wyniku negatywnym, nie będzie satysfakcjonowało adresata takiej uchwały, ale te argumenty, które padły zostały w uzasadnieniu podniesione. Podniesiono także, że członkowie Rady mieli dostęp do całokształtu akt sprawy, zapoznali się także z wystąpieniem sekretarza komisji habilitacyjnej i mieli pełny ogląd w sprawie, a pewne elementy, których nie można przedstawić, czyli jak każdy to ocenił, jest specyfiką organów kolegialnych. Właściwość uchwał w sprawach awansowych przesądza o tym, że uzasadnienia nie będą zawsze w stanie podać motywu, którym kierował się każdy z członków Rady, który głosował.

Skarżąca podniosła także w odwołaniu zarzuty, że w dokumentach brakowało pewnych akt sprawy, jak choćby korespondencja wewnętrzna czy inne materiały umieszczone na stronie internetowej. W opinii Skarżącej powinny być one utrwalone w aktach sprawy. Skarżąca

podniosła także zarzuty dotyczące przewlekłości, ale były one przedstawiane przez Przewodniczącego na poprzednim posiedzeniu w kontekście ponaglenia złożonego przez dr Gębusię. Skarżąca zwróciła uwagę na brak protokołu z każdej możliwej, istotnej w jej ocenie czynności, co ma tworzyć trudność odtworzenia rzeczywistego przebiegu postępowania. Rzecz jednak w tym, że w postępowaniach awansowych sporządza się protokół wtedy, kiedy przepisy tak stanowią, i takie protokoły znajdują się w aktach sprawy, trudno aby znajdowały się inne. Jeśli chodzi o kolejny zarzut – dotyczący metryki sprawy, to zauważyć należy, że na gruncie ustawy o stopniach naukowych i tytule, stosujemy przepisy KPA odpowiednio, a nie bezpośrednio, i tutaj brak metryki jest uzasadniony okolicznością, że każda czynność jest odnotowywana w aktach sprawy, pod odpowiednimi uchwałami i czynnościami znajdują się podpisy osób, które tego dokonały, więc można materialnie zrekonstruować treść odpowiadającą treści metryki. Jeśli chodzi o listę osób, które brały udział w podejmowaniu zaskarżonej uchwały, to lista ta znajduje się w aktach sprawy. Jeśli skarżąca po raz kolejny przyjdzie do Biura, to będzie mogła zapoznać się i z tą listą.

Ostatni zarzut ma charakter wynikowy, skoro nie doszło do naruszenia przepisów postępowania, które mogą mieć wpływ na wynik sprawy, to też i nie doszło do naruszenia przepisów materialnoprawnych przez ich błędne zastosowanie.

Konkludując, w ocenie prezydium Rady, po wnikliwej analizie wniesionego przez dr Iwonę Gębusię odwołania, argumenty podniesione nie okazały się przemawiać za odstąpieniem od podjętej uchwały.

Przewodniczący Rady podziękował za przedstawienie projektu opinii. Otworzył dyskusję. Przypomniał, że projekt opinii odnosi się do odwołania, do przedstawionych w nim zarzutów. Głos zabrał dr hab. Wojciech Brzozowski, prof. UW. Na wstępie prof. Brzozowski powiedział, że w pełni popiera projekt odwołania. Podeszedł do odwołania z pełną życzliwością, podzielił się także z członkami Rady informacją, że głosował za nadaniem stopnia doktora habilitowanego dr Iwonie Gębusi, uznał, że jest to wniosek, który spełnia jego wizję wymogów w postępowaniu awansowym, ale oczywiście liczy się z tym, że jego intuicja w ocenie może się różnić z intuicją członków Rady. Zdaniem prof. Brzozowskiego nie zmienia to faktu, że całe postępowanie było przeprowadzone w pełni prawidłowo, nie odnajduje w tym odwołaniu ani jednego argumentu czy zarzutu, który zasługiwałby na uwzględnienie. Część z nich budzi zdziwienie, w szczególności argument, że akta sprawy sprawiają wrażenie mało używanych. Prof. Brzozowski zastanawia się, czy Habilitantka rzeczywiście zakłada, że w XXI wieku, ale też w dobie epidemii zapoznawanie się przez członków Rady z dokumentacją polega na tym, że chodzą na Wydział i tam przeglądają dokumenty. Kończąc wypowiedź podkreślił, że jest w pełni przekonany co do zasadności negatywnej opinii do odwołania.

Za pośrednictwem czatu dr hab. Piotr Rylski, prof. UW napisał: „Również popieram projekt opinii. Nie widzę podstaw do przyjęcia tezy, że jako członek Rady zostałem pozbawiony wglądu do akt sprawy lub dokumentacji”.

Przewodniczący Rady jeszcze raz podziękował dr. Jakubowskiemu za zaprezentowanie projektu opinii, wobec braku innych głosów zarządził głosowanie. Zwrócił się do dr. Jakubowskiego z prośbą o wyjaśnienie zasad głosowania.

Głosowanie w sprawie wyrażenia opinii w sprawie odwołania dr Iwony Gębusi od uchwały nr 25 Rady Naukowej Dyscypliny Nauki Prawne z dnia 26 kwietnia 2021 r.

o odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego dr Iwonie Gębusi w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne:

Liczba osób uprawnionych do głosowania	Liczba oddanych głosów ogółem	Liczba oddanych głosów za wyrażeniem negatywnej opinii	Liczba oddanych głosów za wyrażeniem pozytywnej opinii	Liczba wstrzymujących się
37	20	19	1	0

Następnie Przewodniczący przeszedł do kolejnego punktu porządku obrad – sprawy nadania stopnia doktora habilitowanego dr. Maciejowi Sokołowskiemu. Sprawę relacjonował sekretarz komisji habilitacyjnej – dr hab. Michał Raczkowski. Habilitant wskazał jako osiągnięcie naukowe monografię „European law on combined heat and power”. Wszystkie recenzje były pozytywne. Kolokwium habilitacyjne odbyło się 11 maja 2021 r. W kolokwium habilitacyjnym wzięli udział wszyscy członkowie komisji habilitacyjnej, w pierwszej części tego kolokwium uczestniczyli także zaproszeni goście, członkowie Rady Naukowej Dyscypliny Nauki Prawne. Dr Sokołowski zaprezentował w tej części swoje osiągnięcie. W drugiej części, w obecności wyłącznie członków komisji habilitacyjnej, Habilitant udzielił odpowiedzi na zadane pytania. Następnie, po rozmowie z Habilitantem, w głosowaniu jednogłośnie przyjęto uchwałę w sprawie nadania dr. Sokołowskiemu stopnia doktora habilitowanego.

Przewodniczący otworzył dyskusję. Powiedział, że uczestniczył w kolokwium habilitacyjnym, które przebiegło dobrze.

Głos zabrała dr hab. Anna Zawadzka-Łojek, prof. UW, która zwróciła uwagę na okoliczność, że dr Sokołowski otrzymał w ostatnich dniach nagrodę ministra nauki, jako jeden z dwóch prawników w Polsce. Jest to nagroda dla młodych naukowców, którzy prowadzą innowacyjne badania naukowe. Prosi o rozważenie wyróżnienia tej habilitacji.

Odnosząc się do powyższej wypowiedzi Przewodniczący przypomniał, że o nagrodzie dla dr. Sokołowskiego poinformował na początku posiedzenia. Zapytał, czy jest to wniosek formalny o wyróżnienie. Prof. Zawadzka-Łojek potwierdziła.

Głos zabrał Zastępca Przewodniczącego, który powiedział, aprobując intencje wniosku, że w przypadku postępowań habilitacyjnych uprawniona do złożenia wniosku o wyróżnienie jest wyłącznie komisja habilitacyjna. Prof. Zawadzka-Łojek zapytała się w celu upewnienia, czy uprawniona jest tylko komisja w całości? Zastępca Przewodniczącego odpowiedział, że wniosek komisja habilitacyjna powinna przegłosować większością głosów.

Dr hab. Piotr Pomianowski, odnosząc się do wypowiedzi prof. Karskiego na temat wyróżnień, wygłoszonej na poprzednim posiedzeniu Rady, wyraził wątpliwość odnośnie do tego, czy członkowie Rady, będącej organem niezależnym, powinni się trzymać zarządzeń władz rektorskich. Zapytał, czy Rada może przyjąć uchwałę o wyróżnieniu habilitacji dr. Sokołowskiego, a jeżeli okaże się, że z jakichś powodów ta uchwała jest wadliwa, to zostanie usunięta [dosłownie: “niech stosowne zwierzchności podejmą wtedy właściwe kroki i taką nieważną uchwałę usuną z porządku prawnego, a jeżeli tego nie zrobią, to ona po prostu zostanie”]. Zwrócił uwagę, że tego typu uchwała ma wydźwięk honorowy, symboliczny.

Przypomniał, że praca dr. Sokołowskiego jest jedną z dwóch prac pracowników Wydziału Prawa, które się ukazały w wydawnictwie drugiego poziomu. W jego opinii wniosek zgłoszony przez prof. Zawidzką-Łojek jest w pełni zasadny.

Przewodniczący Rady powiedział, że nie popiera i nie rekomenduje tego wniosku, nie podziela przedstawionego przez prof. Pomianowskiego stanowiska. Od tego są procedury, podstawy prawne dla tych procedur, aby się ich trzymać i ich przestrzegać, zwłaszcza w Radzie Naukowej Dyscypliny Nauki Prawne. Sformułowanie, że być może zajmie się sprawą organ wyższego rzędu nie odpowiada jego wizji.

Zastępczyni Przewodniczącego powiedziała, że czasami niewyrażenie opinii, czy niezgłoszenie wniosku jest symboliczne, należy przyjąć, że komisja habilitacyjna takiego wniosku o wyróżnienie nie zgłosiła. Zgłoszenie wniosku na posiedzeniu jest wbrew procedurom, dodatkowo w takim przypadku uzasadnienie wniosku przez Prezydium byłoby niezwykle trudne. W opinii Zastępczyni Przewodniczącego jest to próba wymuszenia złamania procedur i, w późniejszym terminie, konieczności bronięcia tak wadliwie podjętej decyzji. Jeśli habilitacja zasługiwała na wyróżnienie, to każdy członek komisji mógł taki wniosek w odpowiednim czasie złożyć i uzasadnić. Przypomniała, że przy doktoratach oczekuje się uzasadnienia dla wyróżnienia, natomiast przy habilitacjach to uzasadnienie powinno być tym bardziej szczegółowe. Składanie wniosku o wyróżnienie na etapie, gdy do niego nie mogą się odnieść wszyscy członkowie komisji habilitacyjnej jest niepoważne.

Przewodniczący Rady powiedział, że obecna dyskusja odnosi się tylko do procedur, w żadnym stopniu nie umniejsza dorobku i nie odnosi się do osoby dr. Sokołowskiego.

Prof. Karski powiedział, że nie powinno się wyróżniać habilitacji, sama habilitacja jest uznaniem biegłości w danym zakresie i jest wyróżnieniem danej osoby. Nie umniejszając dorobku, uważa, że wyróżnianie habilitacji mieści się w formule przyznania habilitacji.

Za pośrednictwem czatu prof. Brzozowski zaproponował: „Proszę Państwa, a może najpierw podejmiemy decyzję w sprawie samego nadania stopnia, a potem zaczniemy rozważać zasadność wyróżnienia?” i dodał: „Zwłaszcza że kworum, także wśród pracowników samodzielnych, topnieje z każdą chwilą...”.

Prof. Grzebyk: „W mojej opinii dr. Sokołowski ma świetne osiągnięcia i zasługuje na habilitację”.

Przewodniczący Rady zarządził głosowanie.

Głosowanie w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne dr. Maciejowi M. Sokołowskiemu:

Liczba osób uprawnionych do głosowania	Liczba oddanych głosów ogółem	Liczba oddanych głosów za	Liczba oddanych głosów przeciw	Liczba wstrzymujących się
37	19	17	0	2

Przewodniczący ogłosił, że Rada podjęła uchwałę w sprawie nadania dr. Maciejowi Sokołowskiemu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne. Procedowanie tego punktu porządku obrad zajęło 18 minut.

Następnie Przewodniczący przeszedł do kolejnego punktu porządku obrad – sprawy wyrażenia zgody na przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr Katarzynie Girdwoyń. Osiągnięciem naukowym jest monografia „Udział sędziów niezawodowych w rozstrzyganiu spraw karnych. Perspektywa prawnoporównawcza”. Przypomniał, że dokumenty zostały umieszczone w materiałach dla członków Rady. Prezydium rekomenduje wniosek. Otworzył dyskusję.

Prof. Karski poparł wniosek, powiedział, że bardzo dobrze, że dr Girdwoyń złożyła wniosek, w jego opinii będzie to jedna z lepszych habilitacji. Wobec braku innych głosów w dyskusji, Przewodniczący zarządził głosowanie.

W oczekiwaniu na wyniki głosowania głos zabrała Zastępczyni Przewodniczącego, która powiedziała, że skontaktowała się z sekretarzem komisji habilitacyjnej dr. Sokołowskiego. Niektórzy członkowie komisji habilitacyjnej w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego dr. Maciejowi Sokołowskiemu wystąpili o wyróżnienie dorobku, natomiast jeden z recenzentów był wyraźnie przeciwny. W opinii Zastępczyni Przewodniczącego składanie teraz wniosków o wyróżnienie przez pojedynczych członków Rady jest tym bardziej bezzasadne, zwłaszcza że odbyła się dyskusja nad zasadnością takiego wniosku podczas posiedzenia komisji. Członkowie Rady powinni otrzymać informację, jak ta dyskusja na forum komisji przebiegła.

Głos zabrał prof. Karski, który zapytał, dlaczego tę informację zatajono przed członkami Rady. Przewodniczący odpowiedział, że skoro ten element nie poszedł dalej, to sekretarz komisji habilitacyjnej uznał, że nie jest potrzebne zabieranie czasu sprawą. Przypomniał, że wniosek o wyróżnienie pojawił się na posiedzeniu Rady już po wystąpieniu sekretarza.

Głosowanie w sprawie wyrażenia zgody na przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego dr Katarzyny Girdwoyń:

Liczba osób uprawnionych do głosowania	Liczba oddanych głosów ogółem	Liczba oddanych głosów za	Liczba oddanych głosów przeciw	Liczba wstrzymujących się
37	19	16	0	3

Przewodniczący poinformował, że Rada podjęła uchwałę w sprawie wyrażenia zgody na przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego dr Katarzyny Girdwoyń.

Przewodniczący przeszedł do kolejnego punktu porządku obrad – sprawy nadania lub odmowy nadania stopnia doktora mgr. Maksymilianowi Tomicy. Przedstawił przedmiot głosowania. Otworzył dyskusję.

Głos zabrała Zastępczyni Przewodniczącego, która zapytała o wynik głosowania podczas obrony rozprawy doktorskiej (13 głosów za, 7 wstrzymujących się), dlaczego komisja doktorska była tak podzielona. Dr hab. Michał Bitner wyjaśnił, że to była obrona przyzwoita, odnosząc się do merytorycznej strony tej obrony, nie przypomina sobie, aby były uwagi krytyczne, członkowie komisji doktorskiej nie wskazywali, że nie uzyskali odpowiedzi na zadane podczas obrony pytania. Były uwagi, które wskazywały, że doktorant jest zestresowany, natomiast sama rozprawa jest dobra. Ta rozpiętość głosów, zdaniem prof. Bitnera, wynika

raczej z odbioru obrony niż oparta jest na konkretnych zarzutach. Nie wszystkie obrony muszą być porywające. W tym przypadku nie chodzi o zaniżanie poziomu, choć obrona nie była porywająca, to mieści się ponad poziomem normatywnego minimum, które jest wymagane, aby można było wydać pozytywną opinię. Wobec braku głosów w dyskusji Przewodniczący zarządził głosowanie.

Prof. Grzebyk za pośrednictwem czatu napisała: „Panie Prof. Bitner – dziękuję za wyjaśnienie. Jest dla mnie w pełni wystarczające”.

Prof. Wojciechowski powiedział, że chciałby przyłączyć się do wypowiedzi prof. Bitnera. Wyjaśnił, że na początku obrony wystąpiły problemy z łączem, co mogło wpłynąć na poziom stresu doktoranta.

W opinii prof. Niewiadomskiego obrona była dobra, prosi o pozytywne głosowanie.

Głosowanie w sprawie nadania stopnia doktora w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne mgr. Maksymilianowi Tomicy:

Liczba osób uprawnionych do głosowania	Liczba oddanych głosów ogółem	Liczba oddanych głosów za	Liczba oddanych głosów przeciw	Liczba wstrzymujących się	Liczba głosów nieważnych
37	20	18	0	1	1

Przewodniczący stwierdził, że Rada nadała stopień doktora mgr. Maksymilianowi Tomicy.

Prof. Zawadzka-Łojek za pośrednictwem czatu napisała: „Na marginesie kwestii wyróżnienia habilitacji, rozumiem wszystkie okoliczności, zwracam tylko uwagę, że nasza Rada zdecydowała już zupełnie inaczej, niż komisje habilitacyjne, np. odrzucając habilitację, za którą jednomyślnie głosowała komisja habilitacyjna”.

Zgodnie ze wcześniejszą zapowiedzią, po zakończeniu prac komisji ds. kryteriów, powrócono do sprawy. Zastępczyni Przewodniczącego, prowadząca tę część obrad, poinformowała członków Rady, że została przesłana mailowo ostatnia wersja uchwały. Prof. Zubik zreferował sprawę. Odnosząc się do głosowania 5, poinformował, że przeszła poprawka 4, dlatego głosowanie 5 było bezprzedmiotowe.

W związku z tym, że w głosowaniu 9 przeszła propozycja skreślenia punktu 2.2, uznano za techniczną rzecz, że pkt 2.3 stał się pkt 2.2, bo się przesunął, nic merytorycznie się tu nie zmienia.

Uwaga do pkt 3.3 – komisja starała się wyjść naprzeciw dyskusji, chcąc dostrzec różne argumenty, zespół rekomendowałby, i wymaga to przegłosowania, aby w pkt 3.3, tym, który dotyczy kierowania innym projektem badawczym, aby w tabeli w kolumnie drugiej z dotychczasowego brzmienia, który mówił o punktach dziesięciu, zrobić poprawkę, aby brzmiała tak: „od 10 do 15 pkt (do uznania komisji oceniającej)”. Oznacza to, że z jednej strony pozostawiamy luz komisji oceniającej, z drugiej podnosimy możliwość uhonorowania z 10 do 15 pkt, a widełki pozostawimy komisji oceniającej. To pozwoli na skonsumowanie uwag prof. Nowak, prof. Bernatta. Zdaniem komisji takie rozluźnienie nie spowoduje zachwiania konstrukcji.

UNIwersytet Warszawski

Rada Naukowa Dyscypliny Nauki Prawne

Zastępczyni Przewodniczącego zaproponowała, aby nie przeprowadzać głosowania za pomocą Ankietera, tylko przyjąć poprawkę przez konsensus, jeśli nikt spośród członków Rady nie sprzeciwi się tej poprawce. Członkowie Rady nie sprzeciwili się poprawce.

Prof. Zubik przeszedł do omawiania pkt 1.1. Komisja proponuje, aby formę z „określonym w przepisach” zamienić na „określonym na podstawie przepisów”, to skonsumowałyby poprawkę dr. Jakubowskiego.

Zastępczyni Przewodniczącego zapytała, czy członkowie Rady zgłaszają sprzeciw wobec tej poprawki, wobec braku sprzeciwu, ogłosiła, że poprawka została przyjęta w ramach konsensusu.

Kolejna poprawka dotyczy kolumny: waga osiągnięcia naukowego. Starano się skonsumować uwagi, w dużej mierze prof. Machały. Zespół zaproponował, aby literę „a” podniesioną do punktów 5, zespół rekomendowałby Radzie, aby to uelastyczyć. W punkcie „a” dać od 0 do 5, i tę ocenę pozostawić komisji oceniającej.

Dr Jakubowski zauważył, że jest to poprawka do poprawki. Musiałaby być ta poprawka także przegłosowana.

Prof. Karski poprosił o przesłanie w formie mailowej poprawek.

Dr Jakubowski, zauważył, że wśród uczestników posiedzenia nie ma już prof. Machały, autora przegłosowanej poprawki.

Prof. Szczepanowska-Kozłowska zwróciła uwagę, że w tabeli nr 2, mamy od 50 do 59 punktów i powyżej 60 punktów, nie ma natomiast 60 punktów.

Prof. Zubik zaproponował, aby poddać głosowaniu, że w obu tabelach 1 i 2 w kolumnie zamienia się „powyżej” na „co najmniej” (co najmniej 60 punktów, co najmniej 80 punktów). Poprawka została przyjęta na zasadzie konsensusu.

Prof. Szczepanowska-Kozłowska odniosła się do tabeli 1, punkt 1.1 i 1.2. Ma wrażenie, że dawanie maksymalnej ilości punktów za punkty, które służą zgodnie z dzisiejszym prawem ewaluacji, jest ryzykowne. Jest maksymalnie 60 za publikacje, które idą do ewaluacji, i maksymalnie 40 za te, które do ewaluacji nie idą. Zastępczyni Przewodniczącego powiedziała, że było głosowanie kierunkowe, pytano czy powiązać to, co jest w tabeli, z listą ministerialną, w głosowaniu kierunkowym uznano, że jednak uwzględnione zostaną realia ewaluacyjne. Prof. Szczepanowska-Kozłowska zauważyła, że tu chodzi o coś innego, o to, że to jest demobilizujące dla pracowników. Prof. Zubik powiedział, że zmiana filozofii powoduje pewną rzecz, możemy dokładać czy zsumować punkty, pozostaje pytanie, zastanawialiśmy się, czy pozostawienie zupełnie otwartym, bez limitów, punktów za publikacje nie demobilizuje pracowników wręcz odwrotnie w innych kwestiach, a mianowicie pozostałych aktywności. Przy dzisiejszej regule, 3 publikacje w Studiach Iuridica dają 90 punktów, co według tabel jest ponad wymaganiami na 5. Chcąc spróbować pożenić te, i pozytywne i niechciane ewentualne skutki społeczne, z jednej strony należy pamiętać, że jest regułą, ale wynikającą nie z tabeli, ale z części nieartykułowej, że warunkiem tej pozytywnej oceny jest przede wszystkim wypełnienie wszystkich slotów, to pozostaje niezmienione. Pozostaje pytanie, czy chcemy, czy to jest cel naszego działania, że poprzez same publikacje uznajemy, że można mieć tę ocenę 5, to jest jakaś próba wyśrodkowania tych elementów, zaproponowaliśmy to kryterium 60, dlatego, że wszystko co jest powyżej 60 dla adiunkta to jest 5. Ma to może większe znaczenie w przypadku samodzielnych pracowników, od 60 do maksymalnej 5 i 80, bo jeszcze coś powinien zrobić.

UNIwersytet Warszawski

Rada Naukowa Dyscypliny Nauki Prawne

Zastępczyni Przewodniczącego powiedziała, że członkowie Rady mając przed oczami nowy punkt 1.1 w głosowaniu przyjmą, czy są za przyjęciem tego punktu w nowym brzmieniu.

Prof. Dzieńsiuk odniosła wrażenie, że punktacja od 0 do 5 jest wbrew temu, o czym rozmawiano wcześniej, że mają być jakiegokolwiek punkty za te publikacje niżej punktowane. Prosi o powtórzenie albo wyjaśnienie skąd to 0 się pojawiło, dlaczego nie od 1 do 5, tylko od 0 do 5.

Prof. Zubik wyjaśnił, że zmieniony sposób wagi osiągnięcia naukowego tak, jak się ta tabela posługuje tym pojęciem, zakłada teraz, że każda publikacja jest oceniana. Teraz propozycja sztywna 2 lub 5 powodowałaby, że każda publikacja musiałaby mieć przyporządkowaną jakąś liczbę. Zespół spróbował tego przy takich publikacjach, które mieszczą się, są rozpoznawalne przez listę czasopism, ale to komisja oceniająca uzna, czy dać 1 punkt za to, 2 do 5, taka jest rekomendacja zespołu, czy pozostać przy tym sztywnym, że to musi być 5 i koniec, to Rada musi podjąć decyzję. Zespołowi się wydawało, że to jest dobra okazja, aby uelastyczyć tę formułę, i pozostawić komisji oceniającej. W praktyce według tej formuły, która jest przyjęta ma to wyglądać tak, że teraz określamy kryteria, potem jak te kryteria wejdą w życie rozpocznie się pierwszy okres, do którego te kryteria będą mogły być stosowane i w zwykłym trybie za cztery lata pracownik będzie przedstawiał ankietę według załącznika, który określi Rektor. To z tamtego załącznika wynikają punkty 1 do 5. To nie jest wymysł zespołu. Próbuje się wpasować w rozwiązania, które narzucił Rektor, zapewnić spójność.

Dr Jacek Piecha za pośrednictwem czatu zapytał: „Wobec tego, z czym jest niespójna treść pkt 1.1. w obecnym brzmieniu?”

Prof. Dzieńsiuk: „Mnie też szczególnie niepokoi 0 pkt, skoro wcześniej było ustalone, że "mają być punkty" z propozycją 5”

Dr Piecha zapytał, dlaczego po głosowaniach poprawek są kolejne rzeczy, które się głosuje, bez odstępu czasowego. Ma wątpliwość co do trybu głosowania. Komisja, która przygotowała projekt daje kolejne poprawki. Proponuje, aby komisja dała czas na zapoznanie się z poprawkami, albo należy przyjąć, że jest to postawa komisji, które można ująć tak: „Rada wyraziła swoje stanowisko, które może nie do końca nam odpowiada, zatem głosujemy do oporu”

Zastępczyni Przewodniczącego wyjaśniła, że przyjęcie danej poprawki wpływa na to, co powinno się stać w kolejnych częściach, chodzi tu o pewne przeliczniki, które zespół przyjmował. Dlatego było zastrzeżenie, że głosowanie będzie rozłożone na dwie tury, bo zespół powinien sprawdzić, czy poprawki, które zostały przyjęte, sprawiają, że ten projekt jest spójny. Zwróciła się do członków Rady z prośbą, aby nie wprowadzali kolejnych propozycji, albo przyjmijmy to, co zespół zaproponował, albo to odrzućmy. Przypomniała, że był czas na wprowadzanie poprawek.

Prof. Karski zapytał o tabelę 2 pkt 1.2 – jest odnośnik, który mówi o tym, że w przypadku współautorstwa to każdy z autorów dostaje tyle samo, co za autorstwo. Jak rozumie to prof. Karski, odnosi się to także do pkt. 1.1? Dr Borysiak odpowiedział, że w pkt 1 określa Minister, ile punktów przyznaje współautorstwu, nie można za niego określać tej kwestii. Tam, gdzie w pkt 1.2 są objęte listą ministerialną czasopisma, należy wskazać, że te osoby, które publikowały w tych miejscach i pozostali współautorzy otrzymują liczbę punktów danej publikacji. Zastępczyni Przewodniczącego powiedziała, że akurat to jest doprecyzowane, bez

UNIwersytet Warszawski

Rada Naukowa Dyscypliny Nauki Prawne

względu, czy coś jest na liście ministerstwa, czy nie, to jest wiadome, że publikacja niepunktowana ma 5 punktów i odpowiednio dzieli się te punkty. Jak rozumie, Rada przegłosowała to, że autorstwo liczy się jak współautorstwo. Natomiast to nie wynika z zasad ewaluacji.

Prof. Karski ponowił prośbę o przekazanie w formie pisemnej tego, co mamy przegłosowywać, chciałby otrzymać dokument.

Prof. Zubik powiedział, że projekt będzie musiał być przegłosowany w całości. To oczywiste, aby poddać pod głosowanie całość, należy skończyć te elementy. Nie można było zaproponować całościowego rozwiązania do poprawki, która jeszcze nie była przyjęta. Dopiero gdy została przyjęta, próbujemy ją jakoś uczynić spójnym. Zaproponował, aby odnośnik 1 przesunąć z miejsca, w którym jest teraz i dać go zaraz po punkcie „1 publikacje naukowe” i do tego doczepić. Nie byłoby wtedy wątpliwości, że to dotyczy obu punktów 1.1 i 1.2. To wejdzie wtedy do całego punktu 1. Być może to rozwiąże problem. Prof. Zubik zapytał, czy prof. Karskiemu chodziło o to, żeby nie ulegało wątpliwości, że mówimy zarówno dla tych ministerialnych jak i nieministerialnych, że w przypadku współautorstwa nie dzielimy. Prof. Karski zapytał czy w przypadku listy ministerialnych stosuje się kryteria ministerialne, czyli tam przy 20 punktach dzielimy, a od 100 punktów wzwyż nie dzielimy.

Zastępczyni Przewodniczącego powiedziała, że zgodnie z rozporządzeniem w sprawie ewaluacji nie ma czegoś takiego jak niepunktowane publikacje. Jeśli coś jest poza listą czasopism, po prostu dostaje mniejszą liczbę punktów i jest to w przypadku publikacji po 2018 roku 5 punktów, w przypadku publikacji za lata 2017-2018 – 1 punkt. Oczywiście ten okres nas nie interesuje, bo kryteria przyjmowane są na przyszłość. Patrząc na to, co jest obecnie, jeśli coś jest poza listą, za taką publikację otrzymuje się 5 punktów, to oznacza, że też otrzymuje się punkty, tylko dane czasopismo nie jest na liście ministerialnej i nie ma tych punktów od 20 wzwyż. Zastępczyni Przewodniczącego zwróciła uwagę, że nie jest tak, że mamy publikację za 0 punktów.

Zastępcę Przewodniczącego zastanowiła bezgraniczna dyskrecjonalność komisji oceniającej publikacje do 40 punktów. Wyobraża sobie sytuację, że autor będzie miał 10 publikacji w Monitorze Prawniczym, Zeszytach Naukowych Sądownictwa Administracyjnego czy innych uznanych periodykach 20 punktowych, a zespół uzna, że z perspektywy ewaluacyjnej jest to bez znaczenia i przyzna 0 punktów. Chciałby usłyszeć, kiedy, zdaniem zespołu, powinien zespół oceniający raczej przyznawać 5 punktów niż 0 punktów. Tak zakreślona dyskrecjonalność jest dyskrecjonalnością określaną w administratywistyce jako dyskrecjonalność 4 stopnia.

Prof. Zubik odpowiedział, że ta dyskrecjonalność i tak jest bardzo mocno ograniczona poprzez punkty, które przyznaje sam minister. Natomiast przy tej, którą pozostawiamy, dlaczego ją pozostawiamy? Dlatego że to zespół oceniający powinien również uwzględnić, trudno to zrobić chyba w naszej uchwale, wagę danego opracowania. Niech komisja to oceni, natomiast my nie możemy przejść aż na taką kazuistykę, bo to przestaną wtedy być regulacje o charakterze ogólnym. To jest próba wyważenia, wydaje się, to jest propozycja, która rzeczywiście ma swoje plusy i minusy, daje z jednej strony luz, ale daje luz tylko na niższym poziomie. Luz jest na samym dole, ale z drugiej strony wydawało nam się, że próbujemy

skonsumentować tę wymianę zdań, która była na tym posiedzeniu. Ta propozycja wychodziła naprzeciw pozostawieniu większego luzu komisji oceniającej.

Zastępca Przewodniczącego zaproponował, aby zespół przygotowujący kształt punktu 1.1, przykładowo podał, co by mogło być uznane za 0 punktów, a co mogłoby być wyżej punktowane. Obawy wzbudzać może propozycja 0 punktów, jest to mnożnik, który daje daleko idący rezultat.

Dr Borysiak powiedział, że zespół ma świadomość wadliwości listy ministerialnej, Rada zdecydowała się łączyć punkty przy liście ministerialnej z tą naszą oceną okresową punktacji przy tej ocenie, wychodziły takie właśnie niespójności, o których mówiła prof. Szczepanowska-Kozłowska, dr Jakubowski. Musimy tu uwzględnić to, co było podawane, czyli rozdziały w Systemie czy publikacje w uznanych czasopismach za 20 punktów, czy mogą uzyskać te 5 punktów każdorazowo. W sytuacji, kiedy komisja oceniająca widziałaby np., że jest to komentarz polegający na wpisaniu kopiuj-wklej części przypisów i ktoś zgłasza 20 przypisów jako rozdziały w monografii, aby mógł też ewentualnie takie 0 tutaj przyznać. Zgadzamy się z tym, co było tutaj podnoszone, że publikacje w czasopismach 20 punktowych uznanych na rynku, powinny mieć 5 punktów w świetle komisji oceniającej.

Zastępczyni Przewodniczącego powiedziała, że możemy konsensualnie przyjąć, że mając widełki od 0 do 5 zgadzamy się, że jeśli ktoś przedstawi 100-stronicowy rozdział w Systemie, to automatycznie przyjmujemy, że uzyska 5 punktów, jeśli ktoś publikuje w wiodących na rynku czasopismach, to otrzyma 4 lub 5 punktów, a jeśli ktoś przedstawi rozdział na 5 stron napisany z czterema innymi osobami, polegający na przepisywaniu przepisów, to otrzyma za to 0 punktów. Zwróciła się do członków Rady z pytaniem, czy możemy przyjąć taką interpretację? Prof. Karski zaproponował 5, w jego opinii to i tak jest mało.

Zastępczyni Przewodniczącego powiedziała, że rozumie, że była poprawka prof. Macały, do której nawiązywał dr Piecha, gdzie wszystkie publikacje za 20 punktów były za 5 punktów i jest propozycja zespołu, aby to były widełki od 0-5. Zarządziła głosowanie w tej sprawie.

Głosowanie nr 47: czy Rada jest za przyjęciem nowego brzmienia pkt 1.1. w tabeli nr 1:

Liczba osób uprawnionych do głosowania	Liczba oddanych głosów ogółem	Liczba oddanych głosów za	Liczba oddanych głosów przeciw	Liczba wstrzymujących się	Liczba głosów nieważnych
50	26	12	7	6	1

Propozycja zespołu nie uzyskała bezwzględnej większości. Prof. Zubik powiedział, że w pierwotnej wersji maksymalna liczba punktów była dla punktu 1.2, natomiast przyjęliśmy poprawkę. Odpowiadając na pytanie prof. Szczepanowskiej-Kozłowskiej zauważył, że Rada przeszła z systemu przeliczania ogólnej liczby punktów ministerialnych, które przyjęliśmy na poprzednim posiedzeniu i dzisiaj w formie poprawki zmieniliśmy formułę z przejścia na indywidualne. Zespół się zastanawiał nad konsekwencjami tego rozwiązania, stąd też proponuje pod rozważenie, aby nie demobilizować innych aktywności ocenianych kryteriów, tak aby poza kwestią publikacyjną coś jednak oczekiwać od pracowników, zaproponowaliśmy kryterium 60 punktów. Dla adiunktów i tak to jest już ocena 5 według tabeli nr 2. Dla niesamodzielnych pracowników ta ocena 5 jest dopiero od 80 punktów. I np. aktywność grantowa czy udział w innych elementach ocenianych w kryteriach wymagałaby dodatkowej

aktywności. Stąd propozycja, aby jednak istniał jakiś mechanizm, limit tej punktacji, którą można uzyskać przez same publikacje. W tej części nieartykułowej wynika, że i tak 4 sloty muszą być wypełnione. Natomiast chcemy i proponujemy, aby zwrócić uwagę na ten aspekt, że jeśli się pozostawi tak, jak jest, tzn. jak się przyjęło co do mechanizmu przeliczania, ten sposób aktywizacji dla innych pól działalności wynikał z kryterium przeliczania, ale tu poprzez zmianę tego przeliczania przy okazji wypadł mechanizm z góry. Stąd ta nasza propozycja, czyli w ostatniej kolumnie przy maksymalnej, bo pamiętać należy, że przy 1.2 ona się ostała, maksymalne 20 punktów jest od początku, natomiast chodzi o wprowadzenie także i tutaj maksymalnych punktów.

Zastępczyni Przewodniczącego zwróciła się do prof. Zubika z prośbą, aby zaproponował treść głosowania. Czekać na przygotowanie pytania w Ankiecie, zwróciła się do prof. Wojciechowskiego z pytaniem, czy jeśli w punkcie 1.1 powróciliśmy do 5 punktów, to czy podtrzymuje wolę poprawki uelastycznienia 1.2. Prof. Wojciechowski odpowiedział, że nie zgłasza wniosku formalnego. Następnie Zastępczyni Przewodniczącego zwróciła się z pytaniem, czy propozycję prof. Karskiego, aby publikacje wieloautorskie były punktowane w ten sam sposób, bez względu czy są na liście ministra czy nie, przegłosować za pomocą Ankietera, czy można na drodze konsensusu. Dr Jakubowski odpowiedział, że kwestia współautorstwa była poddana pod głosowanie w ostatnich poprawkach i nie przeszła poprawka mówiąca o tym, aby punktować oddzielnie dla każdego z autorów. Zdaniem Zastępcy Przewodniczącego to, co prof. Karski proponuje, jest doprecyzowaniem i nie wymaga głosowania, ale pod warunkiem, że nikt z członków Rady nie będzie przeciwko, natomiast jeśli ktoś się sprzeciwi – to należy głosować za pomocą Ankietera.

Prof. Karski zauważył, że nie ma punktów za wypromowanie doktora. Zastępczyni Przewodniczącego odpowiedziała, że są – w osiągnięciach dydaktycznych.

Głosowanie nr 48: Wartość osiągnięcia naukowego dla pkt 1.1. wynosiłaby maksymalnie 60 pkt:

Liczba osób uprawnionych do głosowania	Liczba oddanych głosów ogółem	Liczba oddanych głosów za	Liczba oddanych głosów przeciw	Liczba wstrzymujących się
50	25	15	8	2

Zastępczyni Przewodniczącego zwróciła się do dr Borysiaka z prośbą, aby naniósł wszystkie poprawki, aby Rada mogła przegłosować ostateczny projekt.

Zastępczyni Przewodniczącego przeszła do kolejnego punktu porządku obrad – sprawy nadania lub odmowy nadania stopnia doktora mgr. Michałowi Dorociakowi. Przedstawiła przedmiot głosowania. Otworzyła dyskusję. Wobec braku głosów w dyskusji zarządziła głosowanie.

Głosowanie w sprawie nadania stopnia doktora w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne mgr. Michałowi Dorociakowi:

Liczba osób uprawnionych do głosowania	Liczba oddanych głosów ogółem	Liczba oddanych głosów za	Liczba oddanych głosów przeciw	Liczba wstrzymujących się
--	-------------------------------	---------------------------	--------------------------------	---------------------------

UNIwersytet Warszawski

Rada Naukowa Dyscypliny Nauki Prawne

37	19	18	0	1
----	----	----	---	---

Przewodnicząca stwierdziła, że Rada nadała stopień doktora mgr. Michałowi Dorociakowi.

Prof. Szczepanowska-Kozłowska powiedziała, że doszło w liczeniu punktów do absurdalnej sytuacji, że adiunkci doktorzy dostają 60 punktów, jeżeli opublikują dwa artykuły, i daje im to „5”. Z punktu widzenia rozwoju naukowego i kariery naukowej młodych naukowców, zastanawia się, czy to jest właściwe. Dlatego prosi o poddanie tego pod rozwagę członków Rady. Doszliśmy do paradoksalnej sytuacji, że adiunkt dostaje „5” jeżeli opublikuje dwa artykuły i nie robi nic więcej, natomiast przyjęto założenie, że od pracowników samodzielnych będzie się wymagało innych aktywności. Z punktu widzenia rozwoju kariery naukowej wydaje się to nielogiczne.

Zastępczyni Przewodniczącego zauważyła, że sprawa ta była już poddana dyskusji dwa razy. Można było pisemnie zgłosić uwagi do projektu. Członkowie Rady przegłosowali kilkadziesiąt poprawek.

Prof. Szczepanowska-Kozłowska przypomniała, że podczas poprzedniego posiedzenia Rady prosiła o chwilę do namysłu, jednak spotkało się to ze sprzeciwem.

Zastępczyni Przewodniczącego wyjaśniła, że członkowie Rady otrzymali projekt uchwały kilkanaście dni przed terminem posiedzenia, mogli wysłać komentarze. Podkreśliła, że wszystkie projekty poprawek zostały przekazane członkom Rady, wraz z całą dokumentacją i wymianą korespondencji. Jakikolwiek głos się pojawił, zespół go próbował uwzględnić. Członkowie zespołu byli nastawieni na wypracowanie pewnego konsensusu.

Prof. Woźniakowska-Fajst za pośrednictwem czatu napisała: „2 artykuły za 100 punktów”.

Prof. Nowak: „Samodzielni mogą zdobyć inne punkty, a doktor nie pisze np. recenzji w postępowaniach i tych punktów zdobyć po prostu nie może”.

Prof. Woźniakowska-Fajst: „To, że więcej wymagamy od pracowników samodzielnych, to nie przypadek. Mają oni bowiem większe doświadczenie, więcej kontaktów międzynarodowych, więcej okazji do zdobycia punktów w innych obszarach. Habilitacja zobowiązuje”.

Przewodniczący Rady zaproponował, aby Rada procedowała dalej.

Przewodniczący przeszedł do kolejnego punktu porządku obrad – sprawy nadania lub odmowy nadania stopnia doktora mgr Małgorzacie Brulińskiej. Przedstawił przedmiot głosowania. Otworzył dyskusję. Wobec braku głosów w dyskusji zarządził głosowanie.

Głosowanie w sprawie nadania stopnia doktora w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne mgr Małgorzacie Brulińskiej:

Liczba osób uprawnionych do głosowania	Liczba oddanych głosów ogółem	Liczba oddanych głosów za	Liczba oddanych głosów przeciw	Liczba wstrzymujących się
37	22	20	0	2

Przewodniczący stwierdził, że Rada nadała stopień doktora mgr Małgorzacie Brulińskiej.

Przewodniczący przeszedł do kolejnego punktu porządku obrad – sprawy nadania lub odmowy nadania stopnia doktora mgr Annie Dzik. Przedstawił przedmiot głosowania. Otworzył dyskusję. Wobec braku głosów w dyskusji zarządził głosowanie.

Głosowanie w sprawie nadania stopnia doktora w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne mgr Annie Dzik:

Liczba osób uprawnionych do głosowania	Liczba oddanych głosów ogółem	Liczba oddanych głosów za	Liczba oddanych głosów przeciw	Liczba wstrzymujących się
37	21	21	0	0

Przewodniczący stwierdził, że Rada nadała stopień doktora mgr Annie Dzik.

Przewodniczący przeszedł do kolejnego punktu porządku obrad – sprawy nadania lub odmowy nadania stopnia doktora mgr Dianie Kazimierskiej. Przedstawił przedmiot głosowania. Otworzył dyskusję. Wobec braku głosów w dyskusji zarządził głosowanie.

Głosowanie w sprawie nadania stopnia doktora w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne mgr Dianie Kazimierskiej:

Liczba osób uprawnionych do głosowania	Liczba oddanych głosów ogółem	Liczba oddanych głosów za	Liczba oddanych głosów przeciw	Liczba wstrzymujących się
37	19	19	0	0

Przewodniczący stwierdził, że Rada nadała stopień doktora mgr Dianie Kazimierskiej.

Przewodniczący przeszedł do kolejnego punktu porządku obrad – sprawy wyznaczenia promotora w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora mgr Darii Sieradzkiej. Proponowany promotor, to dr hab. Jacek Potulski, prof. UG. Przewodniczący wyjaśnił, że mgr Sieradzka pierwotnie była doktorantką prof. Jędrzejewskiego, który nie jest już pracownikiem Wydziału Prawa i Administracji UW. Prof. Jędrzejewski nie przekazał opieki nad doktorantką innemu promotorowi. Mgr Sieradzka została poinformowana, że powinna sama znaleźć promotora swojej rozprawy. Przewodniczący powiedział, że jest to precedens. Nie ma jednak przeciwskażeń prawnych, aby promotorem była osoba spoza Uniwersytetu Warszawskiego. Natomiast krytycznie należy ocenić sytuację, choć podkreślił, że nie zna szczegółów, gdy doktorantka jest pozostawiona opieki promotora. Zarówno Katedra, jak i Komisja doktorska powinna wesprzeć doktorantkę, naganne jest pozostawienie doktorantki bez opieki. Zapytał, czy spośród członków Rady nie ma osób, które podjęłyby się opieki promotorskiej nad mgr Sieradzką? Otworzył dyskusję.

Głos zabrała dr hab. Dorota Pudzianowska, która zaproponowała, że jeśli nie ma przeciwskażeń formalnych, to, aby nie stawiać doktorantce przeszkód na drodze do ukończenia rozprawy. Przewodniczący Rady powiedział, że nie dąży do tego, aby szukać innego promotora, tylko przedstawia sprawę, zwłaszcza, że otrzymał sygnały od członkiń i członków Rady, że sprawa jest kontrowersyjna.

Dr hab. Mateusz Pilich przychylił się do słów prof. Pudzianowskiej, że nie należy mnożyć trudności doktorantce. Chciałby uzyskać odpowiedź na pytanie, czy doktorantka zwracała się do pracowników Wydziału Prawa z prośbą o wyznaczenie promotora. To nietypowa sytuacja, że doktorantka zdecydowała się na pisanie rozprawy na Wydziale Prawa, ale pod opieką

promotora spoza Uniwersytetu Warszawskiego. Naganne etycznie jest pozostawienie doktorantki bez opieki promotorskiej.

Prof. Brzozowski podziela uwagi przedmówców, zarówno zdziwienie sytuacją, która nie powinna stać się regułą, jak i konkluzje co do potrzeby ułatwienia dalszego funkcjonowania doktorantce. Szczególnie dziwi prof. Brzozowskiego, że promotor może odejść z pracy, nie zadbawszy o przekazanie komuś swojej wychowanki. Chciałby zwrócić uwagę na jeszcze jeden aspekt, który wiąże się nie tylko z dobrostanem samej Doktorantki, ale niezręcznością, afrontem, jakim byłaby odmowa wyznaczenia profesora z Uniwersytetu Gdańskiego na promotora, po tym, jak już wyraził zgodę na bycie promotorem. Jest to z jego strony gest dobrej woli, którego nie należy odtrącać, ale na przyszłość należy takie rzeczy realizować własnymi siłami, być może z wyjątkami w przypadku niszowych tematów.

Przewodniczący Rady powiedział, że temat rozprawy nie wskazuje na niszowość. Zastępczyni Przewodniczącego powiedziała, że Prezydium zwróciło się do prof. Tadeusza Tomaszewskiego, jako Przewodniczącego Stałej Komisji Doktorskiej, z pytaniem o Doktorantkę. Okazało się, że nie ma mgr Sieradzkiej na liście doktorantów, dlatego nie interesowano się jej sytuacją. Zastępczyni Przewodniczącego zadzwoniła do mgr Sieradzkiej i poprosiła o wyjaśnienie sprawy, okazało się, że Doktorantka otrzymała informację, że sama powinna znaleźć promotora. Zatem skontaktowała się z profesorem, z którym wcześniej współpracowała, nie wiedziała, że problemem jest powołanie promotora spoza UW. Zastępczyni Przewodniczącego nie wyklucza tego, że ze względu na temat rozprawy nie było zainteresowania promotorstwem.

Prof. Nowak za pośrednictwem czatu napisała: „Popieram p. prof. Pudzianowską”.

Wobec braku innych głosów w dyskusji, Przewodniczący zarządził głosowanie.

Głosowanie w sprawie wyznaczenia promotora w osobie dr. hab. Jacka Potulskiego, prof. UG w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora mgr Darii Sieradzkiej:

Liczba osób uprawnionych do głosowania	Liczba oddanych głosów ogółem	Liczba oddanych głosów za	Liczba oddanych głosów przeciw	Liczba wstrzymujących się
37	21	18	2	1

Przewodniczący stwierdził, że Rada wyznaczyła prof. Jacka Potulskiego na promotora mgr Darii Sieradzkiej.

Przewodniczący przeszedł do kolejnego punktu porządku obrad – sprawy wyznaczenia promotora w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora mgr Natalii Podrazie. Proponowany promotor, to dr hab. Maria Rogacka-Rzewnicka, prof. UW. Otworzył dyskusję. Wobec braku głosów w dyskusji zarządził głosowanie.

Głosowanie w sprawie wyznaczenia promotora w osobie dr. hab. Marii Rogackiej-Rzewnickiej, prof. UW w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora mgr Natalii Podrazie:

Liczba osób uprawnionych	Liczba oddanych	Liczba oddanych głosów za	Liczba oddanych	Liczba wstrzymujących się
--------------------------	-----------------	---------------------------	-----------------	---------------------------

UNIwersytet Warszawski

Rada Naukowa Dyscypliny Nauki Prawne

do głosowania	głosów ogółem		głosów przeciw	
37	21	20	0	1

Przewodniczący stwierdził, że Rada wyznaczyła prof. Marię Rogacką-Rzewnicką na promotora mgr Natalii Podrazy.

Zastępczyni Przewodniczącego powróciła do sprawy kryteriów. Poinformowała, że projekt uchwały w ostatecznym kształcie został przesłany na adresy mailowe członków Rady. Prezydium zdaje sobie sprawę, że są tam punkty, które nie wszystkim odpowiadają, ale jest to jedyny projekt, który Rada w tym momencie jest w stanie przedstawić, uwzględniając wszystkie głosy w dyskusji, wszystkie zgłoszenia. W imieniu Prezydium zwróciła się z prośbą, aby członkowie Rady przyjęli dzisiaj tę uchwałę. Nic nie stoi na przeszkodzie, aby w późniejszym okresie, jeśli będzie taka wola, dyskutować nad jej zmianą. Zaproponowała, aby członkowie Rady otworzyli projekt uchwały i zapoznali się z nim.

Przypomniała członkom Rady, że głosują nad projektem kryteriów, który został przesłany na maila o godz. 14:06, po przegłosowaniu ponad 50 poprawek i burzliwej dyskusji.

Głosowanie w sprawie przyjęcia uchwały w sprawie ustalenia kryteriów oceny osiągnięć naukowych nauczycieli akademickich deklarujących przynależność do dyscypliny nauki prawne:

Liczba osób uprawnionych do głosowania	Liczba oddanych głosów ogółem	Liczba oddanych głosów za	Liczba oddanych głosów przeciw	Liczba wstrzymujących się
50	29	23	3	3

Przewodniczący stwierdził, że Rada przyjęła uchwałę i podziękował prof. Grzebyk za prowadzenie, wszystkim za wzięcie udziału w dyskusji oraz zespołowi. Prof. Grzebyk przyłączyła się do tych słów, jednocześnie przeprosiła, jeśli kogoś uraziła zbyt rygorystycznym pilnowaniem ram czasowych dyskusji. Biorąc pod uwagę długość trwania posiedzenia i chęć zamknięcia sprawy, te czynniki miały wpływ na takie zachowanie.

Dr Jakubowski, przyłączył się do podziękowań, powiedział, że przeprowadzona dyskusja pokazuje, że uchwała jest owocem zbiorowego namysłu.

Dr Borysiak, za pośrednictwem czatu, napisał: „Chciałbym podziękować członkom Zespołu, jak i wszystkim z Państwa za głosy w dyskusji i wszystkie zgłoszone uwagi do projektu. Próba znalezienia rozwiązań kompromisowych – w tak niezwykle kontrowersyjnej kwestii jak ocena osiągnięć naukowych pracowników – była zawsze dla nas podstawą pracy i proponowanych rozwiązań. Mam szczerą nadzieję, że choć w części nam się to udało”.

Przewodniczący przeszedł do kolejnego punktu porządku obrad – sprawy zmiany promotora w przewodzie doktorskim mgr. Marcina Gruszki. Przedstawił przedmiot głosowania. Otworzył dyskusję. Wobec braku głosów w dyskusji zarządził głosowanie.

Głosowanie w sprawie zmiany promotora rozprawy doktorskiej mgr. Marcina Gruszki z dr. hab. Łukasza Gasińskiego na dr. hab. Katarzynę Bilewską, prof. UW:

UNIwersytet Warszawski

Rada Naukowa Dyscypliny Nauki Prawne

Liczba osób uprawnionych do głosowania	Liczba oddanych głosów ogółem	Liczba oddanych głosów za	Liczba oddanych głosów przeciw	Liczba wstrzymujących się
37	19	18	1	0

Przewodniczący stwierdził, że Rada przyjęła uchwałę w sprawie zmiany promotora.

Przewodniczący przeszedł do kolejnego punktu porządku obrad – sprawy wyznaczenia recenzentów oraz członków komisji egzaminacyjnych w przewodzie doktorskim mgr. Piotra Modrzejewskiego. Temat rozprawy: „Odpowiedzialność z tytułu szkody wyrządzonej przez niebezpieczny produkt medyczny”. Promotor: prof. dr hab. Marek Safjan. Przedstawił przedmiot głosowania. Przekazał, że prof. Szpunar, jeden z proponowanych recenzentów, jest rzecznikiem generalnym w Trybunale Sprawiedliwości, a prof. Safjan jest sędzią w Trybunale Sprawiedliwości. To nie są relacje służbowe, ale jednak relacje występują. Przewodniczący dodał, że prof. Szpunar był recenzentem rozpraw doktorskich powstałych pod opieką promotorską prof. Grzeszczaka i zawsze były to bardzo rzetelne, profesjonalne recenzje, i taka jest też osoba prof. Szpunara. Otworzył dyskusję.

Głos zabrał prof. Brzozowski, który zapytał, na czym miałyby polegać zagrożenie dla bezstronności recenzentów. Rozumiałby, jeśli taki stosunek zachodziłby między recenzentem a doktorantem. W przytoczonym przykładzie prof. Brzozowski nie dostrzega takiego stosunku zależności.

Przewodniczący Rady odpowiedział, że były uwagi, które przedstawił. Prof. Brzozowski powiedział, że jest to istotne, z jego punktu widzenia nie ma tu problemu. Za pośrednictwem czatu prof. Zawadzka-Łojek zgodziła się z prof. Brzozowskim. Wobec braku innych głosów w dyskusji zarządził głosowanie.

	Liczba osób uprawnionych do głosowania	Liczba oddanych głosów ogółem	Liczba oddanych głosów za	Liczba oddanych głosów przeciw	Liczba wstrzymujących się
prof. dr hab. Urszula Promińska (UŁ) – recenzentka	37	22	19	2	1
dr hab. Maciej Szpunar, prof. UŚ – recenzent	37	22	18	2	2
prof. dr hab. Adam Brzozowski (przewodniczący – egzamin z prawa cywilnego)	37	2	20	1	1

prof. dr hab. Krystyna Szczepanowska -Kozłowska	37	22	19	1	2
dr hab. Zbigniew Banaszczyk	37	22	20	1	1
dr hab. Bogusław Lackoroński	37	22	20	1	1
prof. dr hab. Adam Brzozowski (przewodniczący – egzamin z filozofii)	37	22	20	1	1
prof. dr hab. Mieczysław Omyła	37	22	20	1	1
prof. dr hab. Marek Safjan	37	22	19	2	1

Przewodniczący przeszedł do kolejnego punktu porządku obrad – sprawy wyznaczenia recenzentów i członków komisji egzaminacyjnych w przewodzie doktorskim mgr Aleksandry Gurynow-Pulkowskiej. Temat rozprawy: „Ochrona pracowników zatrudnionych na podstawie atypowych stosunków pracy”. Promotorka: dr hab. Monika Latos-Miłkowska, prof. ALK. Promotor pomocniczy: dr hab. Michał Raczkowski. Przewodniczący przedstawił przedmiot głosowania. Otworzył dyskusję. Wobec braku głosów w dyskusji zarządził głosowanie.

	Liczba osób uprawnionych do głosowania	Liczba oddanych głosów ogółem	Liczba oddanych głosów za	Liczba oddanych głosów przeciw	Liczba wstrzymujących się
dr hab. Aneta Giedrewicz-Niewińska – recenzentka	37	21	20	0	1
dr hab. Marzena Szablowska-Juckiewicz – recenzentka	37	21	20	0	1
dr hab. Łukasz Pisarczyk, prof. UW (przewodniczący –	37	21	20	1	0

egzamin z prawa pracy)					
prof. dr hab. Małgorzata Gersdorf	37	21	18	3	0
dr hab. Dorota Dzienisiuk	37	21	21	0	0
dr hab. Łukasz Pisarczyk, prof. UW (przewodniczący – egzamin z filozofii)	37	21	20	1	0
prof. dr hab. Mieczysław Omyła	37	21	21	0	0
dr hab. Dorota Dzienisiuk	37	21	21	0	0
dr hab. Łukasz Pisarczyk, prof. UW (przewodniczący – egzamin z języka angielskiego)	37	21	20	1	0
mgr Jolanta Urbanik	37	21	18	3	0
dr hab. Dorota Dzienisiuk	37	21	21	0	0

Przewodniczący przeszedł do kolejnego punktu porządku obrad – sprawy wyznaczenia recenzentów i członków komisji egzaminacyjnych w przewodzie doktorskim mgr. Bartłomieja Nowaka-Górskiego. Temat rozprawy: „Skutki wadliwej reprezentacji osób prawnych”. Promotorka: dr hab. Dominika Wajda. Przewodniczący przedstawił przedmiot głosowania. Otworzył dyskusję. Wobec braku głosów w dyskusji zarządził głosowanie.

	Liczba osób uprawnionych do głosowania	Liczba oddanych głosów ogółem	Liczba oddanych głosów za	Liczba oddanych głosów przeciw	Liczba wstrzymujących się	Liczba głosów nieważnych
dr hab. Krzysztof Oplustil, prof. UJ – recenzent	37	22	21	0	1	
dr hab. Eligiusz Krześniak – recenzent	37	22	20	0	2	

prof. dr hab. Konrad Osajda (przewodniczący – egzamin z prawa cywilnego)	37	22	21	0	1	
dr hab. Artur Nowacki	37	22	21	0	0	1
dr hab. Anna Zbiegień-Turzańska	37	22	22	0	0	
prof. dr hab. Aleksander Chłopecki		22	21	1	0	
dr hab. Artur Nowacki (przewodniczący – egzamin z ekonomii)	37	22	22	0	0	
dr hab. Urszula Sztandar-Sztanderska, prof. UW	37	22	22	0	0	
dr hab. Dominika Wajda	37	22	21	0	1	

Zastępczyni Przewodniczącego przeszła do kolejnego punktu porządku obrad – sprawy wyznaczenia recenzentów oraz członków komisji egzaminacyjnych w przewodzie doktorskim, a także zmiany przedmiotu egzaminacyjnego w przewodzie doktorskim mgr. Piotra Rysiaka. Temat rozprawy: „Podział spółki przez wydzielenie”. Promotor: dr hab. Artur Nowacki. Temat rozprawy: „Zarządzanie ryzykiem niezgodności przez kluby sportowe”. Zastępczyni Przewodniczącego przedstawiła przedmiot głosowania. Poinformowała, że członkowie Rady najpierw powinni przegłosować zmianę przedmiotu egzaminacyjnego z ekonomii na filozofię, ponieważ to warunkuje powołanie komisji egzaminacyjnej. Otworzyła dyskusję. Wobec braku głosów w dyskusji zarządziła głosowanie.

Głosowanie w sprawie zmiany przedmiotu egzaminacyjnego w przewodzie doktorskim mgr. Piotra Rysiaka z ekonomii na filozofię:

Liczba osób uprawnionych do głosowania	Liczba oddanych głosów ogółem	Liczba oddanych głosów za	Liczba oddanych głosów przeciw	Liczba wstrzymujących się
37	21	20	0	1

Głosowanie w sprawie wyznaczenia recenzentów oraz wyznaczenia składu komisji egzaminacyjnych w przewodzie doktorskim mgr. Piotra Rysiaka:

UNIwersytet Warszawski

Rada Naukowa Dyscypliny Nauki Prawne

	Liczba osób uprawnionych do głosowania	Liczba oddanych głosów ogółem	Liczba oddanych głosów za	Liczba oddanych głosów przeciw	Liczba wstrzymujących się
dr hab. Monika Tarska, prof. INP PAN – recenzentka	37	20	18	1	1
dr hab. Piotr Piniór, prof. UŚ – recenzent	37	20	20	0	0
prof. dr hab. Konrad Osajda (przewodniczący – egzamin z prawa cywilnego)	37	20	19	0	1
prof. dr hab. Aleksander Chłopecki	37	20	19	1	0
dr hab. Anna Zbiegień- Turzańska	37	20	20	0	0
dr hab. Dominika Wajda		20	19	0	1
prof. dr hab. Konrad Osajda (przewodniczący – egzamin z filozofii)	37	20	19	0	1
prof. dr hab. Mieczysław Omyła	37	20	20	0	0
dr hab. Artur Nowacki	37	20	20	0	0

Zastępczyni Przewodniczącego przeszła do kolejnego punktu porządku obrad – sprawy wyznaczenia recenzentów oraz członków komisji egzaminacyjnych w przewodzie doktorskim mgr. Dawida Rejmera. Temat rozprawy: „Regulacja bilansowych aspektów połączenia spółek w kodeksie spółek handlowych i innych ustawach”. Promotor: dr hab. Artur Nowacki. Przedstawiła przedmiot głosowania. Otworzyła dyskusję. Wobec braku głosów w dyskusji zarządziła głosowanie.

UNIwersytet Warszawski

Rada Naukowa Dyscypliny Nauki Prawne

	Liczba osób uprawnionych do głosowania	Liczba oddanych głosów ogółem	Liczba oddanych głosów za	Liczba oddanych głosów przeciw	Liczba wstrzymujących się	Liczba głosów nieważnych
prof. dr hab. Tomasz Sójka – recenzent	37	19	19	0	0	
dr hab. Krzysztof Oplustil, prof. UJ – recenzent	37	19	19	0	0	
prof. dr hab. Konrad Osajda (przewodniczący – egzamin z prawa cywilnego)	37	19	18	0	1	
dr hab. Dominika Wajda	37	19	18	0	0	1
prof. dr hab. Aleksander Chłopecki	37	19	17	1	0	1
dr hab. Anna Zbiegień-Turzańska	37	19	19	0	0	
prof. dr hab. Konrad Osajda (przewodniczący – egzamin z ekonomii)	37	19	18	0	1	
dr hab. Urszula Sztandar-Sztanderska, prof. UW	37	19	19	0	0	
dr hab. Artur Nowacki	37	19	18	0	0	1
prof. dr hab. Konrad Osajda		19	18	0	1	

UNIwersytet Warszawski

Rada Naukowa Dyscypliny Nauki Prawne

(przewodniczący – egzamin z języka angielskiego)						
mgr Jolanta Urbanik		19	16	3	0	
dr hab. Artur Nowacki		19	19	0	0	

Prof. Brzozowski zauważył, że nie zostały powołane dwie komisje, nie było quorum w przypadku kilku osób. Powołano recenzentów, nie powołano komisji z prawa cywilnego i egzaminu z filozofii. Uchwała nie została podjęta w tym zakresie.

Zastępczyni Przewodniczącego przeszła do kolejnego punktu porządku obrad – sprawy wyznaczenia recenzentów w przewodzie doktorskim mgr. Włodzimierza Rojka. Temat rozprawy: „Regulacja bilansowych aspektów połączenia spółek w kodeksie spółek handlowych i innych ustawach”. Promotor: dr hab. Artur Nowacki. Przedstawiła przedmiot głosowania. Otworzyła dyskusję. Wobec braku głosów w dyskusji zarządziła głosowanie.

	Liczba osób uprawnionych do głosowania	Liczba oddanych głosów ogółem	Liczba oddanych głosów za	Liczba oddanych głosów przeciw	Liczba wstrzymujących się
dr hab. Monika Całkiewicz, prof. ALK – recenzentka	37	20	19	0	1
prof. dr hab. Jan Widacki – recenzent	37	20	19	0	1

Przewodniczący przeszedł do kolejnego punktu porządku obrad – sprawy wyznaczenia recenzentów w przewodzie doktorskim mgr. Artura Pietryki. Temat rozprawy: „Ściganie zgwałceń – ujęcie prawnoprocesowe i empiryczne”. Promotorka: dr hab. Maria Rogacka-Rzewnicka, prof. UW. Przedstawił przedmiot głosowania. Otworzył dyskusję. Wobec braku głosów w dyskusji zarządził głosowanie.

	Liczba osób uprawnionych do głosowania	Liczba oddanych głosów ogółem	Liczba oddanych głosów za	Liczba oddanych głosów przeciw	Liczba wstrzymujących się
dr hab. Katarzyna	37	19	18	0	1

UNIwersytet Warszawski

Rada Naukowa Dyscypliny Nauki Prawne

Dudka – recenzentka					
dr hab. Zbigniew Kwiatkowski, prof. UO – recenzent	37	19	19	0	0

Przewodniczący przeszedł do kolejnego punktu porządku obrad – sprawy wyznaczenia recenzentów oraz członków komisji egzaminacyjnych w przewodzie doktorskim mgr. Wojciecha Maciejewskiego. Temat rozprawy: „Zasada dobrej administracji w postępowaniach w sprawach ochrony przed importem towarów subsydiowanych lub sprzedawanych po cenach dumpingowych do Unii Europejskiej”. Promotorka: dr hab. Anna Zawadzka-Łojek, prof. UW. Przewodniczący przedstawił przedmiot głosowania. Otworzył dyskusję. Wobec braku głosów w dyskusji zarządził głosowanie.

	Liczba osób uprawnionych do głosowania	Liczba oddanych głosów ogółem	Liczba oddanych głosów za	Liczba oddanych głosów przeciw	Liczba wstrzymujących się	Liczba głosów nieważnych
prof. dr hab. Jan Barcz – recenzent	37	20	19	1	0	
dr hab. Justyna Łacny, prof. PW – recenzentka	37	20	19	1	0	
prof. dr hab. Maria Kenig-Witkowska (przewodnicząca – egzamin z prawa Unii Europejskiej)	37	20	17	1	0	2
dr hab. Piotr Bogdanowicz	37	20	18	2	0	
dr hab. Maciej Taborowski	37	20	18	2	0	
prof. dr hab. Maria Kenig-Witkowska (przewodnicząca – egzamin z filozofii)	37	20	17	1	0	2
prof. dr hab. Mieczysław Omyła	37	20	20	0	0	
dr hab. Maciej Taborowski		20	18	2	0	

UNIwersytet Warszawski

Rada Naukowa Dyscypliny Nauki Prawne

dr hab. Anna Zawidzka-Łojek, prof. UW	37	20	16	2	1	1
prof. dr hab. Maria Kenig-Witkowska (przewodnicząca – egzamin z języka angielskiego)	37	20	17	1	0	2
mgr Jolanta Urbanik	37	20	16	4	0	
dr hab. Maciej Taborowski	37	20	17	2	0	1
dr hab. Anna Zawidzka-Łojek, prof. UW	37	20	17	2	1	

Przewodniczący Rady ogłosił, że powołano jedynie recenzentów. Głos zabrała prof. Zawidzka-Łojek, która powiedziała, że nie rozumie, jaki sens ma głosowanie przeciwko mgr Urbanik, albo przeciwko promotorowi, jeśli w komisji jest z mocy prawa. Podziękowała wszystkim, którzy głosowali.

Przewodniczący przeszedł do kolejnego punktu porządku obrad – sprawy wyznaczenia recenzentów oraz członków komisji egzaminacyjnych w przewodzie doktorskim mgr Anity Garnuszek. Temat rozprawy: „Państwo w międzynarodowym arbitrażu handlowym”. Promotor: prof. dr hab. Jerzy Poczobut. Promotor pomocniczy: dr Nikodem Rycko. Przewodniczący przedstawił przedmiot głosowania. Otworzył dyskusję. Wobec braku głosów w dyskusji zarządził głosowanie.

	Liczba osób uprawnionych do głosowania	Liczba oddanych głosów ogółem	Liczba oddanych głosów za	Liczba oddanych głosów przeciw	Liczba wstrzymujących się	Liczba głosów nieważnych
prof. dr hab. Wojciech Popiołek – recenzent	37	22	22	0	0	
prof. dr hab. Andrzej Szumański – recenzent	37	22	22	0	0	
prof. dr hab. Adam Opalski (przewodniczący – egzamin z prawa prywatnego międzynarodowego)	37	22	21	1	0	

dr hab. Mateusz Pilich	37	22	22	0	0	
dr hab. Andrzej Wiśniewski	37	22	21	0	0	1
prof. dr hab. Adam Opalski (przewodniczący – egzamin z filozofii)	37	22	21	1	0	
prof. dr hab. Mieczysław Omyła	37	22	22	0	0	
dr hab. Mateusz Pilich		22	22	0	0	
prof. dr hab. Jerzy Poczobut	37	22	21	1	0	
prof. dr hab. Adam Opalski (przewodniczący – egzamin z języka angielskiego)	37	22	21	1	0	
mgr Jolanta Urbanik	37	22	18	4	0	
dr hab. Mateusz Pilich	37	22	21	0	0	1
prof. dr hab. Jerzy Poczobut	37	22	21	1	0	

Przewodniczący przeszedł do kolejnego punktu porządku obrad – sprawy wyznaczenia recenzentów w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora mgr Magdalenie Murawskiej-Gutowskiej. Temat rozprawy: „Opinia biegłego psychologa i seksuologa w postępowaniu karnym – ujęcie teoretyczne i empiryczne”. Promotorka: dr hab. Maria Rogacka-Rzewnicka, prof. UW. Przewodniczący przedstawił przedmiot głosowania. Otworzył dyskusję. Wobec braku głosów w dyskusji zarządził głosowanie.

	Liczba osób uprawnionych do głosowania	Liczba oddanych głosów ogółem	Liczba oddanych głosów za	Liczba oddanych głosów przeciw	Liczba wstrzymujących się
prof. dr hab. Maciej Rogalski – recenzent	37	20	19	1	0
dr hab. Justyna Karaźniewicz, prof. UWM – recenzentka	37	20	19	1	0

UNIwersytet Warszawski

Rada Naukowa Dyscypliny Nauki Prawne

prof. dr hab. Paweł Wiliński – recenzent	37	20	20	0	0
---	----	----	----	---	---

Przewodniczący przeszedł do kolejnego punktu porządku obrad – sprawy przekształcenia Komisji Egzaminacyjnej w Komisję Doktorską w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora mgr Katarzynie Kamińskiej. Temat rozprawy: „Treść ryzyka emerytalnego”. Promotorka: prof. dr hab. Inetta Jędrasik-Jankowska. Przewodniczący przedstawił przedmiot głosowania. Otworzył dyskusję. Wobec braku głosów w dyskusji zarządził głosowanie.

Głosowanie w sprawie przekształcenia komisji egzaminacyjnej (w składzie: dr hab. Małgorzata Barzycka-Banaszczyk, dr hab. Dorota Dzieński, prof. dr hab. Hanna Litwińczuk, dr hab. Adam Niewiadomski, prof. UW, dr hab. Magdalena Szczepańska, prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska) w komisję doktorską w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora mgr Katarzynie Kamińskiej:

Liczba osób uprawnionych do głosowania	Liczba oddanych głosów ogółem	Liczba oddanych głosów za	Liczba oddanych głosów przeciw	Liczba wstrzymujących się
37	19	19	0	0

Wolnych wniosków nie zgłoszono.
Przewodniczący zamknął posiedzenie.

Protokołowała: Agnieszka Lentas